Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 328
Marți 18 iunie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Citiți în acest număr

In aceste zile pe ogoarele patriei noastre

Pentru strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei de păioase

La culturile de păioase recoltarea constituie una din cele mai importante faze ale procesului de producție. Dar, de cele mai multe ori, această perioadă coincide cu alte munci la fel de importante cum sînt: recoltarea culturilor timpurii (mazărea, lintea, rapița), dezmiriștitul ogoarelor rămase libere și altele. Așa stau lucrurile și în anul acesta. Datorită umidității mari din timpul primăverii lucrările de întreținere la culturile prășitoare au rămas mult în urmă. Va fi deci nevoie ca ele să fie făcute înainte de recoltare, iar unele chiar paralel cu recoltatul păioaselor. Pe de altă parte, ploile repetate au bătătorit puternic pămîntul și au înlesnit formarea la suprafață a crustei. Acest fapt impune lucrarea imediată a solului după ridicarea recoltelor.

Iată de ce în sezonul care se apropie va fi nevoie de o încordare mai puternică a forțelor de muncă decît în ceilalți ani. De asemenea, organizarea lucrărilor va trebui în așa fel făcută încît strîngerea recoltei să se execute fără pierderi.

Recoltarea păioaselor este o lucrare care nu suferă amînare. Experiența anilor trecuți a arătat că pe vreme secetoasă, dacă se întîrzie cu o zi peste epoca de coacere în pîrgă, se pot pierde prin scuturare la grîu, de la 16 pînă la 42 kg la ha, iar la orz pînă la 91 kg la hectar. Dacă presupunem că la un hectar s-ar scutura din cauza nerecoltării la vreme numai 100 de kg boabe înseamnă că, pe întreaga țară, la suprafața de 3.775.000 de hectare cultivate cu grîu și orz s-ar pierde cel puțin 370.000 de tone de cereale.

In anul acesta, există create condiții mai bune pentru strîngerea cerealelor păioase la timp și fără pierderi. Gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare au fost înzestrate cu un însemnat număr de mașini necesare campaniei de recoltare. Totodată gospodăriile agricole colective dispun de un număr sporit de secerători simple și secerători-legători proprii.

Grija de căpetenie a oamenilor muncii de pe ogoare trebuie să fie în aceste zile terminarea grabnică a reparării tractoarelor și mașinilor necesare muncilor de vară. Cu toate că ne despart puține zile pînă la începerea muncilor de recoltare, punerea la punct a utilajului se desfășoară într-un ritm nesatisfăcător. La 12 iunie gospodăriile agricole de stat din regiunile Iași și București erau încă rămase în urmă cu reparațiile la combine, iar cele din regiunile Cluj, Suceava și Regiunea Autonomă Maghiară la secerătorile-legători. In stațiunile de mașini și tractoare combinele și batozele fuseseră puse în stare de funcționare pînă la aceiași dată în proporție de 72,2 și respectiv 78,8 la sută. De asemenea, în sectorul individual reparatul batozelor se execută cu foarte mare încetineală.

Este deci necesar să se ia măsuri urgente pentru ca repararea utilajului agricol necesar campaniei de vară să fie terminată cît mai grabnic în toate sectoarele.

Totodată este nevoie ca în fiecare gospodărie agricolă de stat și S.M.T. să se pregătească încă de pe acum la combine și secerători-legători dispozitive pentru ridicat plantele, deoarece o parte din culturi sînt culcate și este posibil să cadă. Va trebui, de asemenea, ca pe timpul lucrului să se asigure un control permanent al funcționării utilajului, organizîndu-se în acest scop ateliere mobile.

Dar nu numai mașinile trebuie pregătite temeinic, ci și oamenii care vor lucra cu ele. In acest scop, în perioada premergătoare campaniei de recoltare trebuie instruiți temeinic combinierii, muncitorii de pe secerătorile-legători, batozarii și ceilalți. Cei care au lucrat în anii trecuți pe mașinile de recoltat și le cunosc bine trebuie repartizați astfel încît să ia parte efectiv la repararea lor.

Dotarea mașinilor cu sculele necesare și piesele de schimb, aprovizionarea cu carburanții și lubrifianții necesari, pregătirea ariilor și iluminatul lor pentru organizarea muncii în două schimburi sînt de asemenea sarcini care trebuie să preocupe îndeaproape conducerile unităților agricole de stat și cooperatiste.

O altă măsură necesară bunei desfășurări a campaniei de recoltare este alcătuirea planurilor de lucru pe toată perioada recoltării; aceste planuri trebuie întocmite în fiecare unitate agricolă, cu cca. 15 zile înainte de începerea recoltării, în funcție de suprafața de recoltat, de specificul utilajului și felul cerealelor. Lucrările respective se vor eșalona după evoluția maturizării cerealelor. Este necesar să se stabilească și itinerariul precis al atelajelor și mașinilor, precum și viteza zilnică de lucru, ținîndu-se seama de folosirea rațională și în întregime a tuturor forțelor și mijloacelor de lucru.

In scopul utilizării la maximum a capacității de lucru a utilajului agricol și scurtării perioadei de recoltare, se recomandă să se folosească cuplurile și agregatele de mașini cum sînt, de pildă: agregatul simplu format din două secerători-legători acționate de un tractor K.D.-35, agregatul complex dintr-o secerătoare-legătoare, greblă mecanică și dezmiriștitor și altele.

In anul acesta, este necesar să se acorde mai multă atenție și așezării clăilor și naielor în rînduri drepte după secerătorile-legători și combine spre a se înlesni începerea imediată a lucrărilor de vară a solului.

Recolta de cereale din anul acesta se anunță a fi peste tot bogată. Ea poate fi strînsă la timp și fără pierderi dacă timpul prielnic și forțele de lucru vor fi folosite cu chibzuință.

Ing. Keis Jean
Director general la Direcția producției vegetale din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

BRIGADA A 3-A DE LA S.M.T. BĂRCĂNEȘTI

O rodnică activitate desfășoară în aceste zile pe ogoare, mecanizatorii din brigada a 3-a de la S.M.T. Bărcănești, regiunea Ploești. Iată-l pe inginerul Berciu Ion, cercetînd împreună cu șeful brigăzii, Minoiu Mihai și cu brigadierul Marin Ion de la gospodăria colectivă Romînești, calitatea prașilei mecanice, executată de către tractoristul Predescu Ion.

La prînz, membrii brigăzii a 3-a se strîng lîngă vagoanele de cîmp. Aci, bucătăreasa pusă la dispoziție de către gospodăria colectivă din Romînești, le servește o masă gustoasă...

Există condiții... dar nu și preocupare

In raionul Lehliu, lucrările de întreținere a culturilor prășitoare sînt mult rămase în urmă și se desfășoară într-un ritm neîngăduit de încet. De pildă, pînă acum cîteva zile, din cele 39.124 ha însămînțate cu porumb au fost prășite o dată numai 29.114 ha, iar de două ori abia 1.830 ha. Suprafața de 2.460 ha cultivată cu bumbac n-a fost prășită în întregime nici măcar o singură dată.

Este știut că o prașilă făcută la timp prețuiește cît o ploaie bună, cînd vremea e secetoasă, și cît un îngrășămînt bun, cînd timpul este ploios. Și într-un caz și în celălalt, o prașilă poate aduce, la porumb, de pildă, un spor de recoltă de cca 200 kg la ha. Aceasta înseamnă că din cauza neexecutării la vreme a unei prașile pe întreg raionul se poate pierde o cantitate de aproape 800 vagoane de porumb.

Cui se datorește oare rămînerea în urmă a raionului Lehliu în ceea ce privește întreținerea culturilor?

In primul rînd tehnicienilor și inginerilor agronomi care nu contribuie cu toată forța lor de convingere la mobilizarea țăranilor muncitori în executarea grabnică a lucrărilor respective. De asemenea neglijențe se fac vinovați tehnicienii agronomi care îndrumă comunele Crăsani, Horia, Răzvani, I. C. Frimu și altele.

Nici stațiunile de mașini și tractoare din raion nu contribuie în măsura cuvenită la executarea în bune condiții a lucrărilor de întreținere a culturilor. De pildă, S.M.T. Horia a prășit mecanic doar 76 ha, S.M.T. Frăsinet 92 ha, iar S.M.T. Lehliu abia 18 ha. Nu este mai puțin adevărat că atît din vina conducerilor stațiunilor respective cît și a organelor tutelare, S.M.T.-urile din acest raion au contractat pentru prășit mecanic suprafețe cu mult mai mici decît posibilitățile pe care le au.

Culturile prășitoare din raionul Lehliu pot da o recoltă bogată și ar fi păcat ca aceasta să nu fie realizată din cauza neexecutării la vreme a lucrărilor de întreținere. Organele agricole comunale și raionale au datoria să ia măsuri grabnice pentru evitarea oricăror pierderi de asemenea natură.

P. IONAȘCU

Toată atenția lucrărilor de zonare a producției agricole

Acțiunea de zonare a producției agricole se desfășoară în toate regiunile țării pe baza tematicii și a planurilor de măsuri elaborate de Comisia de zonare a producției agricole din Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Unul din obiectivele tematicei este stabilirea profilului agroeconomic al comunelor. Scopul acestei lucrări este de a realiza o asemenea profilare a comunelor, încît, folosindu-se în mod rațional condițiile economice și naturale de producție locale, să se asigure o repartiție justă pe teritoriu a ramurilor de producție și a culturilor agricole, iar ca rezultat, obținerea de producții mari și de bună calitate.

Stabilirea profilului agro-economic constă în cercetarea condițiilor actuale în care se realizează producția, precum și a posibilităților reale de modificare a acestor condiții, în vederea obținerii în viitor a unei producții tot mai sporite.

In urma măsurilor luate de către Comisia centrală de zonare a producției agricole, lucrările din faza I-a a etapei a II-a — adică desfășurarea indicatorilor rezultați din etapa I-a de la zonele raionale la comune — n-au fost încă terminate în regiunea Iași, Cluj, Timișoara și Bacău.

Lucrările fazei a doua din etapa a II-a, adică profilarea agro-economică a comunelor, au început în toate regiunile, cu excepția regiunii Iași. Lucrările fazei a doua din etapa a doua sînt mai avansate în regiunile Autonomă Maghiară, București, Ploești, Galați și Oradea.

In unele regiuni, pe lîngă faptul că nu s-au repartizat cadre suficiente pentru subcolectivelele de lucru de la comune, sînt schimbați deseori îndrumătorii raionali, ceea ce constituie o greutate în desfășurarea lucrărilor. De asemenea, pentru anumite comisii regionale acțiunea de zonare a producției agricole nu constituie o preocupare intensă, lucru ce reiese din însăși activitatea comisiilor respective. Așa este, de pildă, cazul comisiilor regionale Cluj (care de la data de 15 martie a.c. nu s-a mai întrunit pentru a rezolva operativ problemele legate de buna desfășurare a lucrărilor) și Iași (care și-a început practic activitatea abia în luna mai).

Față de mersul lucrărilor și de sarcina de mare răspundere pe care o au comisiile regionale și raionale de zonare a producției agricole în executarea lucrărilor din etapa a II-a, este necesar ca vice-președinții sfaturilor populare regionale și raionale, care conduc aceste lucrări, să ia urgente măsuri pentru asigurarea cadrelor necesare executării lucrărilor. In același timp, ei trebuie să antreneze pe membrii comisiilor respective la îndrumarea efectivă a subcolectivelor de lucru de la comune, astfel ca lucrările să poată fi executate la un nivel tehnic corespunzător și în termenul stabilit.

În fiecare sat SECTOR AGRICOL SOCIALIST PUTERNIC

Crește ritmul cooperativizării în raionul Tulcea

TULCEA. (de la corespondentul nostru)

In aceste zile în toate comunele și satele raionului Tulcea singurul raion necooperativizat în întregime din regiunea Constanța — se desfășoară cu intensitate munca de cooperativizare completă a agriculturii.

Echipe de agitatori formate în mare parte din colectiviști și întovărășiți, desfășoară o susținută muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori, pentru ca aceștia să intre în gospodăriile agricole colective sau întovărășiri. De la 1—5 iunie au intrat în gospodării agricole colective și întovărășiri agricole peste 600 de familii de țărani muncitori, iar de la 6—10 iunie peste 1.200 de familii.

Zilele acestea, comuna Valea Nucarilor și Ada Marinescu au fost complet cooperativizate. Cu aceasta numărul comunelor complet cooperativizate se ridică la 11. De asemenea, numai într-o singură zi, în comuna Beștepe 181 de familii de țărani muncitori au intrat în întovărășirea agricolă.

Pînă în ziua de 17 iunie, raionul Tulcea era cooperativizat în proporție de 67 la sută.

O nouă cooperativă de producție cu rentă

In comuna Rusăneștii de Sus, raionul Balș, regiunea Craiova, s-a inaugurat duminica trecută o nouă cooperativă agricolă de producție cu rentă, în care au intrat 30 de familii de țărani muncitori cu 76 hectare de pămînt și 5 atelaje. Noua cooperativă dispune, de asemenea, de două fierăstraie mecanice și un atelier de fierărie. Membrii cooperativei au hotărît să împartă veniturile în proporție de 25 la sută după calitatea și cantitatea de pămînt, iar restul de 75 la sută după zilele-muncă efectuate.

Pe teme actuale

Sprijin, îndrumări concrete, nu dispoziții de la centru

...Tov. Rusu, vicepreședintele sfatului popular raional Negru Vodă, tăcea. Privea doar cu coada ochiului către tov. Pascu, secretarul cu problemele agrare ale comitetului raional de partid. Nu pricepea unde vrea dînsul să ajungă. Secretarul relua firul vorbei:

— Ce ție nu-ți place altuia nu-i face! Bine zice proverbul! Și colectiviștii din raionul nostru vor și ei să se simtă stăpîni în gospodăria pe care și-au făcut-o puternică și bogată, prin muncă plină de vrednicie. Dar dacă vii d-ta, organ raional, și în loc să le dai o îndrumare, o povață bună, le apuci să comanzi în casa lor, n-au dreptate oamenii să se supere? Iată, am aici copii după niște adrese trimise de comitetul executiv al sfatului popular raional sau de secția agricolă către conducerile unor gospodării colective. Să citim cîteva din ele:

...Și secretarul alese la întîmplare o hîrtie. Era adresa nr. 6515, prin care gospodăria agricolă colectivă din comuna Comana se obliga să care 5 camioane de nisip la... reședința raionului. Li se fixa colectiviștilor și termen de executare. Se atrăgea atenția că în caz de nesupunere vor primi sancțiuni. Printr-o altă adresă, secția agricolă obliga gospodăria colectivă din Chirnogeni să cultive „suprafețele de legume specificate în tabelul alăturat". Și așa mai departe.

„Ce înseamnă aceste dispoziții cu caracter obligatoriu date de la raion, continuă tov. Pascu, decît o călcare neîngăduită a democrației interne a gospodăriilor colective. Vrei să-i ajuți, sau ai nevoie de ajutorul lor? Deplasează-te în gospodărie, află-le necazurile, sfătuiește-i. Dacă sfatu-i bun, fii sigur că oamenii îl vor urma. Dacă ai nevoie pentru treburile raionului de un camion al gospodăriei stai de vorbă cu consiliul de conducere, vezi care-s problemele legate de producție și în caz că mașinile sînt libere, cere-le una cu împrumut. Dar nu comanda să ți se trimită la raion. Nu da dispoziții cu caracter obligatoriu consiliului de conducere, care-i subordonat numai adunării generale. Nu încerca să conduci gospodăria. Ei înșiși au dreptul să-și hotărască soarta. Vor să se simtă stăpîni în casa lor".

Nu știm pînă la ora aceasta dacă tov. Rusu a înțeles bine tîlcul vorbelor secretarului. Dacă da, atunci în raionul Negru Vodă desigur nu se vor mai semnala încălcări ale democrației interne a gospodăriilor colective din partea organelor raionale.

Și bine ar fi ca astfel de abateri să nu mai poată fi semnalate în nici un alt raion al țării.

GH. JANGOCIU

Mecanizarea lucrărilor grele din zootehnie

6 S. M. T.-uri execută

Agregatul de tuns oi RSA-12, de la S.M.T. Ciulnița, lucrează la gospodăria colectivă „Pravda" din comuna Poiana, raionul Călărași, sub îndrumarea șefului de atelier I. Georgescu.

In fotografie, tractoriștii — colectiviști în timpul lucrului.

S.M.T.-urile din țara noastră au început să execute de curînd o nouă lucrare mecanizată: tunsul electromecanic la oi. Șase S.M.T.-uri, din regiunile Baia Mare, București, Constanța, Galați, Oradea și Timișoara, fac în prezent tunsul oilor la unitățile cooperatiste deservite, cu ajutorul agregatului sovietic R.S.A.-12.

In vederea transportului pe teren și montării agregatului la locurile de muncă, la S.M.T.-Ciulnița, regiunea București, a fost amenajat un vagon-dormitor care este remorcat la un tractor rutier. In timpul exploatării agregatului, cele 12 mașini de tuns împreună cu electromotoarele și comutatoarele respective, sînt montate pe niște suporți așezați pe trei dintre laturile vagonului-dormitor, astfel încît punerea în funcție a agregatului și pregătirea pentru deplasare în altă gospodărie, durează maximum o oră.

La S.M.T-urile Carei, regiunea Baia Mare, și Ceța, regiunea Oradea, agregatul a fost montat pe o remorcă acoperită și respectiv pe un atelier mobil.

Tunzătorii au fost recrutați dintre colectiviștii care știu să tundă cu foarfeca, cum este cazul la S.M.T. Ceța — Oradea, sau chiar dintre tractoriști, urmărindu-se mai ales crearea în fiecare S.M.T. de cadre proprii de tunzători.

La S.M.T. Ciulnița se folosesc tunzători din gospodăria agricolă colectivă „9 Mai" din comuna Dragalina, raionul Călărași, și tractoriști colectiviști.

S-au evidențiat în această muncă colectivistul tunzător Ifrim Dușcă, tractoriștii Găzaru Stelian, Nicolae Neacșu, Badea Marin și Grigore Aurel.

Și la S.M.T.-urile Carei, regiunea Baia Mare, și Făurei, regiunea Galați, s-a acordat toată atenția exploatării corecte a agregatului, instruindu-se din timp cei mai buni mecanici. La S.M.T. Carei, cu zece zile înainte de începerea perioadei de lucru, tunzătorii au fost instruiți pe oile care erau destinate sacrificării la abator.

Trebuie arătat însă că la S.M.T. Ciulnița nu s-au luat suficiente măsuri pentru instruirea tunzătorilor și a mecanicilor. Astfel, agregatul nefiind controlat în permanență unii tunzători urmărind să tundă cît mai multe oi neglijează calitatea tunsului, iar mecanicii care trebuie să asigure exploatarea corectă a mașinilor nu au fost suficient pregătiți pentru asigurarea folosirii raționale a agregatului. Din această cauză numai după tunderea a 700 de oi cuțitele și pieptenii mașinilor de tuns prezintă uzuri avansate și aceasta datorită frecării prea puternice a cuțitului pe pieptene (provocată de strîngerea la maximum a șurubului de reglare), din lipsa uleiului pe suprafața glisantă a acestora, cît și din cauza ascuțirii necorecte a cuțitelor și pieptenilor.

S.M.T.-urile care au fost înzestrate cu agregatele electromecanice de tuns oi au datoria ca printr-o exploatare rațională a agregatului (respectînd îngrijirile tehnice conform instrucțiunilor trimise de Direcția Generală S.M.T.) să acorde toată atenția executării în bune condiții a acestei noi lucrări, pentru a veni astfel cît mai mult în sprijinul unităților agricole cooperatiste din raza lor de activitate.

Ing. GH. NEGULESCU

Din fruntași, codași

In campania de primăvară, stațiunea de mașini și tractoare Huși s-a situat tot timpul în fruntea întrecerii dintre S.M.T.-urile regiunii Iași.

Alta-i însă situația în stațiune acum, în preajma începerii strîngerii recoltelor. Din rîndul fruntașilor S.M.T.-Huși a ajuns în cel al codașilor. De ce? Pentru că mecanizatorii din stațiune abia au reușit pînă zilele trecute să repare 33 de batoze din cele 64 planificate (la 20 de batoze nefăcîndu-se nici măcar constatările necesare întocmirii devizului de reparații), 9 dezmiriștitoare din 25 existente și abia 40 pluguri de tractor din 73. Totodată, se făcuse revizia la numai 22 de tractoare din cele 73. Se pune întrebarea: De ce s-au obținut atît de slabe rezultate?

Pentru că, — răspundem noi — conducerea S.M.T.-ului, în frunte cu tov. director Mihai Trofin, s-a culcat pe laurii dobîndiți în campania de primăvară. De altfel și în prezent tov. Trofin răspunde cam în felul următor atunci cînd este întrebat cu privire la pregătirile S.M.T.-ului pentru muncile de recoltare:

— Nu ducem nici o grijă... La noi treaba merge bine. Încet, dar bine!

„Grozav de bine" — ar mai lipsi să spună tov. director, căci pînă la începerea recoltării mai sînt doar 15—20 de zile, iar în S.M.T. Huși mai sînt de reparat aproape jumătate din mașini.

O vină principală față de pregătirea utilajului agricol revine și tov. ing. Ion Roșu, mecanicul șef al stațiunii, care deseori lipsește de la atelier lăsînd ca lucrul să se desfășoare la voia întîmplării.

Este necesar ca la S.M.T. Huși să se ia de îndată măsuri pentru buna organizare a reparațiilor. In acest scop se impune ca mecanizatorii de la brigăzi care au terminat de executat lucrările în cîmp să fie chemați în stațiune pentru a ajuta la revizia și repararea mașinilor agricole necesare în campania de vară. Iar exemplul de vrednicie să pornească în primul rînd chiar de la conducerea stațiunii.

B. GHEORGHE

Stropiri de vară în livadă

Folosind experiența anului trecut, cînd stropind pomii în timpul verii au obținut la recoltare o producție de 8 vagoane de prune, membrii gospodăriei agricole colective „Progresul" din Făcăieni, raionul Fetești, au hotărît ca și în anul acesta să facă stropiri de vară în livada de pruni. Astfel, numai în 5 zile, două echipe compuse din cîte trei oameni — folosind pompe duble — au reușit să stropească pomii cu soluție Ecatox, emulsie D.D.T. și arseniat de calciu pe o suprafață de 22 de ha.

C. FRINCU
corespondent

SĂGEȚI

Inginerul agronom Tiberiu Daubner, din comuna Beliu, raionul Tăgnad, deși a fost chemat în repetate rînduri de către întovărășiții din comuna Giungi ca să-i ajute, nu s-a deplasat niciodată acolo, sub pretext că... nu suportă drumurile grele!

Agronomul: Păi, cînd însfîrșit am venit, cu asemenea flori mă primiți?

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Cultura și viața

I n g i n e r a . . .

Abia se îngînă ziua cu noaptea. Printre rîndurile de varză, ori de roșii răsădite nu de mult, pășește cu băgare de seamă tînăra ingineră Ecaterina Tiron, aplecîndu-se cu grijă la fiecare fir ce i se pare că nu s-a prins bine. Răsadurile astea au trecut toate prin mîna ei, au fost cercetate toate cu luare aminte, ca nu cumva vreun fir să fie atins de vreo boală.

Cîmpul de experimentare care ține de Comisia de stat pentru încercarea soiurilor nu este mare — are zece hectare — dar parcelele cu diferite soiuri de roșii, varză, fasole, mazăre și morcovi, cer o grijă deosebită.

Încă din iarnă, inginera s-a îngrijit să procure semințele de care avea nevoie și apoi s-a zbătut să obțină la timp scîndurile și geamurile pentru răsadniță, să dea pămîntului îngrășămîntul de care are nevoie fiecare legumă în parte. Nu i-a fost ușor căci ea singură răspunde de toate, pînă și de angajarea zilierilor. Și pentru muncile acestea migăloase este nevoie de mulți zilieri. E drept că conducerea gospodăriei de stat Secuieni, regiunea Bacău, o ajută de cîte ori are nevoie. Totuși, de acest centru răspunde ea și răspunderea este mare. Iar inginera este la începutul muncii ei practice.

Inginera Ecaterina Tiron nu lucrează de multă vreme aici, la gospodăria de stat Secuieni; de-abia din august trecut. S-a speriat puțin cînd a aflat că este numită ingineră la un centru de așa mare importanță pentru economia țării. Și s-a întrebat: „Oare voi putea face față acestei munci?" Dar Ecaterina este absolventă a Academiei Timiriazev din Moscova! Statul a trimis-o acolo. Și statul a avut încredere în puterile ei. De ce să nu aibă și ea?... Și-a pus așadar în geamantan toate cursurile de care s-a folosit la Academie și a apucat drumul Secuienilor. Ajunsă aici, s-a pus de îndată pe treabă. În clipele de răgaz, mai răsfoia cursurile sau cerceta cu atenție manualele. În iarnă a început să trudească, uneori pînă la al treilea cîntat al cocoșilor, la traducerea unora dintre manualele cele mai necesare muncii ei...

Acum tînăra ingineră parcă e de cînd lumea la Secuieni. A îndrăgit atît de mult munca aceasta, încît obișnuește să spună uneori: „Am sentimentul că plantele astea sînt copiii mei. Doar că nu vorbesc cu ele!"

Într-adevăr, ea îngrijește de aceste plante ca de niște copii. De cînd a semănat sămînța în răsadnițe și pînă la răsărirea roșiilor, niciodată nu au apucat-o zorii zilei acasă, în așternut, ci aici, aplecată peste geamurile învelite cu rogojini. „E oare destul de cald? Sămînța a încolțit oare normal? Plantele au oare destul aer?" — iată ce o preocupa pe inginera noastră.

Apoi, după plantarea în cîmp, iat-o din nou neobosită printre parcele.

Elevele centrului agricol nr. 1 Roman — venite în practică aici — au multe de învățat de la tînăra absolventă a Academiei Timiriazev. Ori de cîte ori stă de vorbă cu ele, inginera are grijă să le insufle dragostea pentru micile plăntuțe, să le sădească în inimă conștiinciozitatea pentru munca pe care o vor face toată viața lor. Spune ea uneori, îmbrățișînd cu privirea tarlaua de un verde primăvăratec: „de conștiinciozitatea cu care vom îngriji plantele — cu care vom sorta, vom cîntări recolta, de grija cu care vom aprecia solul cel mai bun, va depinde bogăția de legume de mai tîrziu, aici în Moldova"...

Înaltă, sprintenă, cu părul negru lăsat în voie pe umeri, inginera nu se prea deosebește dintre elevele-practicante. Pare și ea o fetișcană. Dar priceperea cu care-și organizează munca, dragostea cu care se ocupă de fiecare plantă în parte, dovedesc un om matur, un om cu o serioasă pregătire profesională, care se străduiește zi și noapte să pună la îndemîna gospodăriilor de stat, gospodăriilor colective și celor individuale din Moldova cele mai bune și mai productive soiuri de legume.

VERA HUDICI

Din toată lumea

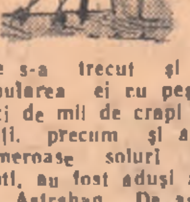
Insulă artificială pentru protecția păsărilor

În mijlocul lacului Neuchâtel (Elveția) a apărut o insulă nouă întinsă pe o suprafață de 100 metri pătrați. Ea a fost construită din balast și granit, într-o poziție ferită de curenți și valuri. Societatea pentru Studiul și Protecția păsărilor din Elveția a construit această insulă pentru a oferi un adăpost sigur păsărilor din toate speciile, al căror număr începuse să se împuțineze. Pe insula artificială au fost plantate flori și feluriți arbori. Începînd din primăvara aceasta insula a început să fie populată de noii ei locuitori.

Primii locuitori ai mării artificiale

Se știe că la construirea uriașei hidrocentrale din Kuibîșev (Uniunea Sovietică) constructorii au săpat și fundul unei mări artificiale. Pe măsură ce apa a început să umple fundul noii mări ivite pe harta Uniunii Sovietice s-a trecut și la popularea ei cu pești. Zeci de mii de crapi adulți, precum și alte numeroase soiuri de pești, au fost aduși aci din Astrahan. De asemenea, sute de mii de crapi mici crescuți în bazinul Volgăi au fost introduși în marea din Kuibîșev pentru a se înmulți.

Toate climele pămîntului

În regiunea Moscovei a fost pusă în funcțiune o interesantă inovație a savanților sovietici numită „Fitotron".

„Fitotronul" este un ansamblu de 33 sere uriașe unde, cu ajutorul unor instalații speciale de încălzire, ventilație și irigare, s-au creat toate climele existente pe globul pămîntesc.

Condițiile climaterice care pot fi reproduse artificial în sere merg de la cel mai aspru climat polar, — minus 70 grade — pînă la climatul tropical cel mai cald.

Gheață contra... frigului

Pomicultorii din Tirolul de Sud (Austria) s-au aflat pe la mijlocul lunii mai în fața unei mari primejdii. Un val de frig a bîntuit cu putere în regiunea lor, amenințînd cu distrugerea pomii în floare.

Pentru a preveni această nenorocire ei au recurs la o soluție originală. Cu ajutorul unor furtunuri prevăzute cu site, ei au plouat artificial pomii. Carapacea de gheață ce s-a format în urma gerului a acoperit pomii pînă la sosirea căldurii.

A J U T O R

„S-a stricat tractorul? Vai,
Fă-i injecție c-un pai!
Dă-i un țoi de motorină
Și-un grăunț cu aspirină!"

Toată lumea face haz.
Numai Anei i-e necaz!
Dragul ei nu este-n stare
O șaibiță să repare?
Și căttînd să-i iasă-n cale
Îi tot dă mereu tîrcoale.

Cineva un zvon aruncă:
— Ați văzut? L-a sărutat!...
— Sărutat? Te-ai înșelat:
Nu vezi că-l ajută-n muncă?!

PETRE POPA

Un comitet de părinți activ

Pe lîngă școala de 7 ani din comuna Ponor, raionul Aiud, regiunea Cluj, desfășoară o intensă activitate comitetul de părinți, din care fac parte tovarășii Maier Teodor, Vlad Victor, Florea Ion și alții. Din inițiativa comitetului de părinți, s-a amenajat o fîntînă în grădina școlii. Fîntîna a fost construită prin muncă voluntară de tov. Cristea Constantin și Petruț Ilarie.

IOSIF BARB
corespondent

Știți să răspundeți?

În dorința de a-i stimula pe cititorii ziarului nostru să studieze pe scară cît mai largă lucrările apărute sau cele ce apar din domeniul agro-zootehnic, continuăm concursul de întrebări intitulat „Știți să răspundeți?"

Răspunsurile se vor trimite pe adresa ziarului nostru în termen de două săptămîni de la data publicării lor, cu mențiunea: „Pentru concurs". Ele trebuie scrise citeț și semnate cît se poate de descifrabil, indicîndu-se ocupația și adresa concurentului. La încheierea concursului, care va dura trei luni, cînd vom publica și răspunsurile exacte, cîștigătorii vor fi stabiliți pe baza punctajului obținut.

Pentru cele mai multe răspunsuri exacte se vor acorda:

Premiul I — un aparat de radio.

Premiul II — un patefon.

Premiul III — o mașină de bătut porumb.

În afară de cele trei premii, se vor acorda mai multe mențiuni, pe baza exactității răspunsurilor primite.

Publicăm mai jos a doua serie de întrebări:

- Cît trăiește o albină?
- Cîte ouă depune matca unei albine?
- Cîte albine formează o familie?
- De unde sînt aduși sporii (sămînța) ciupercii care provoacă rugina galbenă a cerealelor?
- Cît sînt de mari virusurile plantelor?
- Cît de mari și de grele sînt bacteriile?

Ce să citim

Dr. Emil Sîrbu: „Combaterea strongilozei la ovine"

Broșura „Combaterea strongilozei la ovine" de dr. Emil Sîrbu, apărută în Biblioteca Agricolă sub îngrijirea Editurii Agrosilvice, vine să completeze la timpul potrivit cunoștințele necesare tuturor crescătorilor de ovine în lupta pentru lichidarea acestei grave boli. La alcătuirea cărții, pe lîngă expunerea clară a fiecărui capitol în parte, autorul a adus o contribuție personală îmbogățind descrierea temelor prin numeroase și reușite planșe, care fac mai clară descrierea bolii.

Cartea cuprinde trei capitole, în care sînt descrise formele de strongiloză întîlnite la ovine precum și măsurile ce trebuie luate pentru prevenirea și combaterea ei. După ce în partea introductivă se arată ce este strongiloza, autorul descrie fiecare formă de boală. În primul capitol el vorbește despre strongiloza pulmonară a oilor, cunoscută de la o regiune la alta sub numele de mălose, gușă etc. În continuare se arată cine anume produce această boală și cum se îmbolnăvesc oile. Cu acest prilej, autorul subliniază că boala se răspîndește prin larvele de strongili ce se găsesc în firele de iarbă din jurul pășunilor inundate, a smîrcurilor, băltiilor etc.

Urmează apoi descrierea semnelor bolii, care neîngrijită la timp, duce la moartea animalului. Tot în acest capitol autorul descrie în amănunt cum trebuie să se facă tratamentul bolii, subliniind astfel necesitatea aplicării tratamentului la oi atunci cînd boala nu este prea înaintată. Capitolul al doilea tratează despre forma de strongiloză gastro-intestinală întîlnită la ovine. În continuare, autorul arată modul cum se îmbolnăvesc oile, precum și semnele bolii. Demn de subliniat este că la acest subcapitol autorul reușește să explice diferențierea semnelor de boală de la o formă la alta, indicînd în mod practic toate procedeele de tratament folosite. Ultimul capitol, și cel mai important — anume „prevenirea strongilozei pulmonare și a strongilozei gastro-intestinale" — ne înarmează cu metodele de lucru cele mai eficace pentru prevenirea strongilozei la ovine. Materialul are o însemnătate deosebită pentru toți crescătorii de oi precum și pentru tehnicienii zootehniști și veterinari care lucrează în acest domeniu.

Broșura, care costă 0,75 lei, o recomandăm în mod deosebit crescătorilor de oi, precum și tehnicienilor din gospodăriile colective și de stat ca fiind de un real folos.

Ing. T. BILBIIE

Bibliotecă sătească

Colectivul bibliotecii sătești din comuna Secuieni, raionul Roman, în frunte cu bibliotecara Ecaterina Boros, s-a evidențiat în repetate rînduri datorită activității depuse pentru popularizarea și difuzarea cărții.

Astfel, în cadrul decadei R.S.F.S.R., lucrătorii bibliotecii au organizat o frumoasă expoziție cu cărțile unor renumiți scriitori ruși și sovietici. De asemenea, la căminul cultural, profesoara Gabriela Popescu a prezentat în fața a 250 de țărani muncitori din comună recenzia vestitului roman al lui M. Solohov — „Pămînt desțelenit".

ELENA IBRIAN
corespondentă

Pentru fondul central de cereale al statului

Prea puțin față de posibilități

Înțelegînd sprijinul ce li se acordă prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind condițiile de contractare a cerealelor, zeci de mii de producători din întreaga țară încheie contracte cu cooperativele sătești și cu întreprinderea „Recolta" pentru vînzarea cerealelor.

Și în raionul Negrești unitățile cooperatiste au încheiat nenumărate contracte pentru cumpărarea unor însemnate cantități de cereale — raionul situîndu-se fruntaș pe regiunea Iași.

Din păcate însă nu toate unitățile cooperatiste din acest raion au înțeles să-i sprijine pe producători în încheierea contractelor, să-i lămurească asupra avantajelor pe care le oferă Hotărîrea.

De pildă, cooperativa Drăgușeni. Deși țăranii din această comună au muncit la timp pămîntul, reușind să însămînțeze numai cu grîu peste 510 ha, totuși cooperativa nu a înțeles să-i ajute pentru a beneficia de avantajele contractărilor.

Tovarășul Mitică Butnaru, președintele cooperativei, nu a organizat popularizarea hotărîrii Nr. 549 în rîndurile largi ale țăranilor muncitori. S-au ținut numai două adunări obștești și cu aceasta tov. președinte s-a declarat mulțumit. Nu a organizat nici echipe care să stea de vorbă cu producătorii cărora să le explice ce avantaje au dacă încheie contracte pentru vînzarea cerealelor. De altfel, membrii consiliului de conducere — în afară de președinte și vicepreședinte — nu au încheiat contracte, și n-au dat astfel exemplu personal.

Deși unii membri cooperatori au încheiat contracte, ca de pildă, Gh. Cosmei, Hrișcu Theodor (pentru cîte 1.000 kg), ei nu au fost antrenați pentru a sprijini munca de contractare.

Tov. Mitică Butnaru în loc să organizeze munca așteaptă ca încheierea contractelor să se facă de la sine. Iată de ce în decurs de 25 de zile, cooperativa Drăgușeni a încheiat contracte numai pentru 12.500 tone grîu. Nu e de mirare că cooperativa este codașă pe raion.

Activitatea slabă a acestei cooperative se datorește și instructorului șef de organizare a uniunii raionale Negrești, — tov. Pisalcă Nicolae. Deși a primit sarcină din partea Comitetului de conducere al uniunii raionale de a îndruma cooperativa Drăgușeni, el a trecut o singură dată prin comună și atunci în fuga bicicletei...

Conducerea cooperativei Drăgușeni trebuie să-și îmbunătățească activitatea, ținînd seama că aci există posibilități economice, și deci țăranii muncitori pot să încheie contracte pentru a vinde statului însemnate cantități de cereale.

I. GRINARU

CONTRACTE ÎN ASOCIERE

În ultimul timp un grup de producători agricoli din comuna Plopu, regiunea Galați, s-au asociat pentru a vinde statului surplusul lor de cereale. Ei au contractat cantitatea de 43.840 kg grîu-secară și floarea-soarelui. Printre contractanți se numără și țăranul muncitor Radu Baltă, care s-a înscris la contract cu 1.160 kg de grîu, 1.300 kg de porumb și 400 kg de floarea-soarelui. Din arvuna primită el și-a cumpărat de la cooperativă un aparat de radio.

GH. JALBA
corespondent

E bine să știm

Despre stupăritul pastoral

Practicarea stupăritului pastoral la diferite masive melifere cu înflorire eșalonată (salcie, tei, floarea-soarelui, zmeuriș etc.) pe lîngă faptul că sporește producția de miere și ceară din stupini și asigură menținerea capacității de lucru a familiilor de albine, joacă un rol important și în acțiunea de polenizare a plantelor, la care aceasta se face cu ajutorul insectelor.

În vederea obținerii de avantaje sporite de pe urma stupăritului pastoral, Institutul de cercetări zootehnice recomandă stuparilor să folosească culesul de mică intensitate la floarea-soarelui, de pildă, cînd aceasta este în vecinătatea stupinei — ca fiind mai rentabil decît folosirea culesului de mare intensitate (tei), aflat la mare distanță de vatra stupinei.

Experiențele făcute în această direcție au arătat că prețul de cost la un kilogram de miere produs la culesul de floarea-soarelui a fost de 18 ori mai ieftin decît în cadrul culesului de tei.

Convinși de însemnătatea folosirii acestei metode, un număr mare de stupari, atît din sectorul cooperatist cît și din cel individual, au practicat anul trecut stupăritul pastoral.

La gospodăria colectivă din comuna Drăgănești, regiunea Pitești, de pildă, prin aplicarea stupăritului pastoral, planul de miere a fost realizat în procent de 145 la sută. Realizări de seamă au obținut și gospodăriile colective „Înfrățirea", regiunea Cluj, „Alta Mare". Regiunea Autonomă Maghiară, „Flamura Roșie", regiunea Iași, „Lenauheim", regiunea Timișoara" și altele. De asemenea, unii apicultori individuali ca, de exemplu, Emilian Stoica și Toma Neghină din regiunea Stalin au obținut în felul acesta o producție medie de miere-marfă de peste 35 kg de la fiecare stup.

Din aceste exemple reiese clar că organizarea la timp și în bune condiții a stupăritului pastoral asigură producții mari de miere și ceară, pe lîngă celelalte avantaje legate de mărirea producției agricole la hectar.

În vederea pregătirii stupilor pentru transport, apicultorii vor examina cu 1—2 săptămîni înainte de plecare starea fiecărei familii și a fiecărui stup, luînd măsurile corespunzătoare. Cu 2—3 zile înainte de transport se scot ramele cu multă miere și cele cu faguri noi care se pot rupe în timpul transportului. Ramele vor fi fixate prin distanțatoare ca și celelalte părți mobile ale stupului, iar fagurii cu miere necăpăcită se scot din stup. Se fac apoi ultimele pregătiri: scoaterea podișoarelor și scîndurelelor, prinderea capacelor, fixarea fundurilor mobile și închiderea urdinișurilor. Apoi se transportă stupii la vehicul fără a fi înclinați, așezîndu-i cu ramele perpendicular pe direcția de transport, dacă drumul este accidentat — și paralel, în cazul cînd stupii se transportă pe șosele bune.

În ambele cazuri se va avea grijă ca sitele de aerisire să nu fie astupate, iar blocul format din stupii încărcați să fie bine prins în frînghii. Transportul se recomandă să se efectueze pe cît posibil noaptea. La sosire, stupii se așează pe postamentul pregătit, iar după o jumătate de oră se deschid urdinișurile, procedîndu-se la pregătirea pentru cules a fiecărei familii în parte.

Pentru ca stupăritul pastoral să se desfășoare în bune condiții, este nevoie ca această acțiune să fie coordonată de către organele zootehnice regionale și raionale. Acestea au datoria să stabilească din timp capacitatea nectariferă a masivului melifer în funcție de numărul familiilor de albine, spre a evita supraaglomerarea unei zone în detrimentul alteia, unde producția de nectar ar rămîne nevalorificată. De asemenea, în scopul preîntîmpinării bolilor la albine se va avea grijă ca familiile de albine bolnave să nu fie transportate în masivul melifer.

Ing. DUMITRU GEORGESCU

DULĂU-I DE VINĂ...

Poate ați auzit că pe mine Trestian Tudor mă cheamă și sînt achizitor la I.C.S. Recolta în comuna Balș, din regiunea Iași. Vreau să arăt că pentru toate cîte se-ntîmplară, dulăul responsabilului de la bufet e de vină. Zău așa! Dacă n-ar fi el, nimeni n-ar ști unde mă aflu. Ar putea să mă caute mult și bine ăștia care zic că merg prost contractările de cereale în comuna Balș. Nu m-ar găsi. Fiindcă, — spuneți și dumneavoastră — cui i-ar da prin gînd să umble după mine prin șanțul șoselei, chiar în fața bufetului, și să mă dibuiască sub podișcă? Așa-i că nimănui? Doar dulăului îi dă prin gînd. Că, uite cum se întîmplă deobicei:

Eu plec dimineața de-acasă pe la ceasul 7. Mă învîrt puțin prin ogradă, apoi o întind la... treabă. Totdeauna îmi zic: azi închei contracte, nu jucărie! O să trec întîi pe la cei din deal, să stau de vorbă cu ei. Chiar așa și fac. Mă îndrept către deal. Dar în drum... bufetul. Și cum dracu' face gestionarul ăsta de la bufet că și la 7 și jumătate dimineața pune mititeii de sîrmele pe grătar. Și trebuie să spun că în ultimele zile s-a lăsat căldură și pe la noi, prin raion. Va să zică, afară zăduf, iar înăuntru țuică rece pusă la gheață. Eh, ce ziceți? Să trec eu pe acolo și să nu mă opresc? N-am inima asta. Mă opresc regulat. Așa făcui și-acum trei zile. M-am oprit doar pentru cîteva minute. Da' au picat cîțiva oameni. A tras unul de mine și-am încheiat și un contract. Zicea că-i din deal. Vedeți? le-am zis eu, dînd pe gît un țoi rece. Ce să mai bat drumul pînă la voi în deal? Vorba aia: dacă nu vine Mahomed la... deal, vine dealul la Mahomed! Și pe urmă am mai cerut un țoi. De, ca omul bucuros de izbîndă! Apoi încă unul. Că am uitat să vă spun că are la bufet o țuică bătrînă să stea mița'n coadă nu alta. D-aia mai luai o țuiculiță și-un „mic", că bani am, slavă domnului! De la noi, de la I.C.S. Recolta, pentru contracte. Ce să mai lungesc vorba! Ce-a mai fost nu mai țin minte. De un lucru sînt sigur: Pe la 4 după-masă mă aflam în șanț. De un crac al pantalonilor mă trăgea un godac, — care avea o dungă neagră pe burtă, — iar dulăul gestionarului de la bufet, care mă dibăcise cel dintîi, mă tot mirosea, de parcă i-ar fi plăcut și lui zeama de prună. Acasă am ajuns pe înserat. Eram foarte obosit. Ce? E puțin lucru să te lupți cu atîtea țoiuri? Și toate ar fi trecut cu bine, dacă a doua zi celor de la miliția economică de la raion — care erau în trecere prin comună — nu li s-ar fi năzărit să mă descoasă că... ce fac eu cu banii pe care îi am pentru contractele de cereale? Mi-au găsit lipsă doar vreo 500 de lei. Că nevastă-mea îi femeie deșteaptă. Cînd a văzut că iese cu cercetare mi-a vîrît repede în buzunar 1.000 de lei puși de ea deoparte.

Și, și a doua zi am pornit-o iar în deal. Tot după contracte. Și iar s-a întîmplat că am dat peste bufet. Nu-i mulasă nimeni de acolo. Iar ăla, gestionarul, pusese din nou mititeii pe grătar și țuica la gheață. Așa că mă cinstii iarăși cu o țuică, două, trei... Și la urmă cine credeți că m-a dibuit din nou sub podișcă? Tot lățosul ăla al gestionarului, de a ajuns vorba pînă la raion, la Tg. Frumos. Mi-au trimis întrebare șefii mei, că ce e cu contractele și cu... dulăul? Acum, cu contractele nu zic că e bine. Dar e rău al dracului cu dulăul. Că neamu' prost s-a învățat să mă caute în șanț. Stau și mă gîndesc ce-o să se întîmple. Pe la bufet n-o să mai fie chip să trec. Să nu se afle și la regiune, mai știi? Că acela sînt mai altfel decît ceilalți de la raion. Mă poate scoate chiar și din... țuică. Și n-ar fi păcat să piardă I.C.S. Recolta un așa achizitor ca mine? Spuneți și dumneavoastră.

Trestian Tudor
pentru conformitate
AL. RAICU

(după corespondența primită de la tov. ACATRINEI MIHAI)

FABULĂ PITICĂ

Albina

Gospodină în putere,
Ea adună-n faguri miere
Sirop cu sirop, mai multe chile,
Să-i ajungă ani de zile,
Dar grămada adunată
N-o mănîncă ea pe toată:

Cîte un trîntor rotofei
Ciupe tot din mierea ei!

STELIAN FILIP

ȚEPI

În loc ca terenul sportiv al asociației „Recolta" din comuna Insurăței, raionul Călmățui, să fie întreținut cum trebuie, este lăsat în paragină, pe el pascînd porcii.

Sportivii din Insurăței
Ar juca un meci și ei
Însă acum terenu-i plin:
Se joacă un meci... porcin!

I. TERBESCU

Din lac în puț...

Pe pășunea Tulgheș din comuna Mireșul Mare, regiunea Baia Mare, s-au săpat fîntîni necesare adăpării vitelor dar acestea au rămas neîngrădite, prezentînd un continuu pericol îndeosebi pentru animale.

„GOSPODARUL": — Ce, ori nu ți-o fi pe plac? Ți-i mai mult să bei din lac?
VACA: — Mă gîndesc cum să mă cruț, Să nu cad din lac în puț!

Desen de N. CLAUDIU

Pe urmele materialelor publicate

În ziarul „Agricultura Nouă" nr. 303, la rubrica „Satiră și umor", a fost publicat — sub forma unei piese de teatru — un material intitulat „Hoții", în care au fost demascate furturile pe care le practica directorul gospodăriei de stat Romînești din regiunea Craiova, — pe nume Dacian Vladimirescu.

În urma cercetărilor făcute la această unitate de stat Trustul regional Gostat Craiova ne anunță că cele arătate în ziar sînt juste:

1. Pagubele cu caracter penal ce se încadrează în articolul 68, alineatul b din Codul Muncii se ridică la suma de 61.230 lei.

2. Pagubele produse prin neglijența fostei conduceri se ridică la suma de 18.068,30 lei.

Trustul Gostat Craiova a hotărît ca banii să fie restituiți de către cei care au furat gospodăria. Totodată hoții au fost dați pe mîna procuraturii.

Ce este îngrășarea suplimentară extraradiculară

Îngrășarea suplimentară extraradiculară este un procedeu de aplicare a îngrășămintelor prin care plantele primesc substanțele hrănitoare de care au nevoie nu prin rădăcini, cum se întîmplă deobicei, ci, de data aceasta, prin frunze. Lucrarea se face prin stropirea plantelor cu soluții care conțin substanțe hrănitoare sau prin pulverizarea cu îngrășăminte.

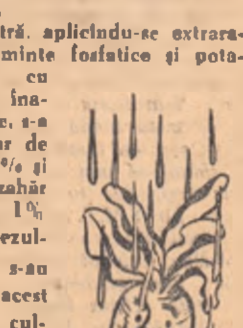
Se recomandă ca îngrășarea suplimentară extraradiculară să se execute în a doua perioadă de vegetație a plantelor, în timpul formării fructelor și semințelor. Și acest lucru nu este întîmplător. S-a observat că în această perioadă plantele consumă o mare cantitate de azot, fosfor și alte substanțe hrănitoare. În timpul formării fructelor și semințelor consumul de substanțe hrănitoare este atît de mare încît plantele pentru ca să-și satisfacă nevoile, pe lîngă substanțele ce le iau din sol, mai folosesc și substanțele din părțile moarte ale organismului lor. Cu toate acestea, adeseori plantele duc lipsă de substanțe hrănitoare în acea perioadă. Cum aplicarea îngrășămintelor prin procedeul obișnuit este împiedicată de masa ierboasă a plantelor, precum și datorită altor cauze, s-a ajuns la îngrășarea suplimentară extraradiculară.

S-a constatat că pulverizarea cu îngrășăminte își atinge scopul numai atunci cînd suprafața plantelor este umedă deoarece numai în acest caz îngrășămîntul aplicat se dizolvă și pătrunde în interiorul plantei. De aceea, se recomandă ca pulverizarea să se facă după ploaie, ori seara sau dimineața, cînd dizolvarea îngrășămintelor împrăștiate pe suprafața plantei este asigurată de rouă.

De asemenea, se recomandă ca îngrășarea suplimentară extraradiculară prin stropire sau pulverizare să nu se facă pe vreme de ploaie sau înainte de ploaie, deoarece ploaia spală îngrășămintele aplicate și lucrarea nu-și mai atinge scopul.

Prin îngrășarea suplimentară extraradiculară se realizează însemnate economii de îngrășăminte, precum și mari sporuri de recoltă. În sovhozul „Revoluția" din regiunea Iaroslavsk (U.R.S.S.), folosindu-se la hectar în timpul înfloritului o soluție compusă din 6 kg azotat de amoniu, 10 kg superfosfat, 2,5 kg clorură de potasiu și 76 litri de apă s-a obținut un spor de recoltă de 36,8% la grîul de toamnă, 29,4% la secara de toamnă, 15,8% la grîul de primăvară, 15,7% la orz și 32,3% la ovăz.

În țara noastră, aplicîndu-se extraradicular îngrășăminte fosfatice și potasice la sfeclă, cu două săptămîni înainte de recoltare, s-a obținut un spor de recoltare de 10% și un procent de zahăr mai ridicat cu 1% în rădăcini. Rezultate frumoase s-au obținut prin acest procedeu și la culturile de bumbac.

Ing. N. NICA

DIN EXPERIENŢA GOSPODĂRIILOR COLECTIVE ŞI ÎNTOVĂRĂŞIRILOR AGRICOLE

Din resurse locale

Cînd au pornit să muncească pămîntul laolaltă, colectiviştii din comuna Gherăseni, raionul Buzău, nu erau oameni înstăriţi: toată averea lor: vreo cinci căruţe, dintre care una stricată, cîteva vite de muncă şi cîţiva cai. Încolo nimic!

Inceputul a fost greu, ca orice început. Construcţii nu aveau nici măcar să-şi adăpostească cele cîteva vite. — Nu-i nimic, ne-om face cu timpul — zicea colectivistul Lazăr Spînu. Şi copilul la început e firav, plăpînd, şi dacă îl îngrijeşti şi-l hrăneşti bine, creşte mare şi voinic ca bradul!

Prin anul 1951 s-au încumetat să înceapă construcţia primului grajd pentru animalele mari cu şi vaci. S-au străduit ei, cu chibzuială îndelungă, cum să facă să-l coste cît mai puţin, că aveau doară multe lucruri de făcut aşa cum se întîmplă în orice gospodărie nou întemeiată. Şi au hotărît să construiască grajdul cu meşteri aleşi dintre colectivişti şi cu materiale de construcţie din resurse locale. Au cumpărat numai un vagon de scînduri, căpriori şi ţiglă. Zidurile le-au făcut din paiantă, iar materialul lemnos l-au tăiat şi l-au cărat singuri din pădurea Nehoiu. Au izbutit să facă în acest fel o economie de peste 30.000 lei.

Desigur au fost cîţiva colectivişti care nu s-au arătat prea mulţumiţi de înfăţişarea şi trăinicia adăpostului construit. „Grajd din paiantă ca la om sărac!" ziceau ei. Dar acesta a fost numai începutul. Adăposturile pe care le-au construit mai apoi erau mai frumoase: din cărămidă şi acoperite cu ţiglă. Totodată construcţiile au fost executate după toate cerinţele zootehnice.

Maternitatea de scroafe, de pildă, are boxe individuale, iar pardoseala din cărămidă cu alei laterale de alimentare şi de serviciu. În faţa maternităţii sînt construite padocuri, de asemenea pardosite cu cărămidă. Toată construcţia n-a costat decît 40.000 lei. Fără folosirea resurselor locale maternitatea ar fi costat dublu.

Cu saivanul de oi lucrurile s-au petrecut cam la fel. Doar că acesta a fost construit în întregime din resurse locale. Pereţii din paiantă şi lemne, acoperişul din coceni şi paie. Este un adăpost durabil şi practic. Economia realizată se ridică la suma de 12.000 lei.

Stăm de vorbă zilele trecute cu tov. Lazăr Spînu, preşedintele gospodăriei. Îmi spunea zîmbind: „Omul zgîrcit îngroapă banii în pămînt şi nu-i aduc nici un folos. Noi i-am îngropat în aceste ziduri. Şi ce credeţi? Construcţiile pe care le-am făcut ne-au întors banii într-un timp foarte scurt. De pildă, saivanul de oi. S-au cheltuit cu el 4.000 lei şi în acelaşi an noi am avut venituri de încă 20.000 lei — aşa socotind banii rămaşi în mînă, după ce am scăzut costul furajelor şi al zilelor-muncă. Numai pe mieii obţinuţi de la 400 de oi s-a încasat suma de aproape 30.000 lei. Producţia de lapte şi lînă a recuperat cheltuiala făcută cu alimentaţia şi zilele-muncă.

Ferma de vaci ne-a adus şi ea un cîştig destul de mare. Însă ne-am dat seama că dacă am mări numărul de vaci de la 16, cîte sînt acum, la 50, am avea venituri cu mult mai mari. Bine înţeles mărirea numărului de vaci este strîns legată de posibilitatea cazării lor în condiţii optime.

De aceea, adunarea generală a hotărît ca anul acesta să se construiască un grajd model de vaci. Îl vom face tot cu bani puţini. Cărămida o asigurăm din gospodărie şi ne costă 0,13 lei bucata, în loc de 0,50 lei, cît am plăti dacă am cumpăra-o. Materialul lemnos îl vom asigura tot din pădurea Nehoiu. În acest fel întregul grajd ne va costa prea 60—70.000 lei".

Fără îndoială, exemplul bun dat de gospodăria agricolă colectivă „Vasile Roaită", comuna Gherăseni, raionul Buzău, poate fi urmat cu încredere şi de alte gospodării colective. Îndeosebi de acele gospodării care, deşi ar avea posibilitatea să folosească din plin resursele locale, nu fac acest lucru, ci investesc sume enorme în construcţii, micşorînd astfel veniturile reale ale colectiviştilor.

Ing. P. DACU

Aduc apă în sat

Mai mulţi colectivişti din satul Cuiugiuc, raionul Adamclisi, regiunea Constanţa, au descoperit de curînd în izlazul comunal un izvor de apă. Numaidecît s-au iniţiat lucrări de canalizare, pentru care întreg satul, antrenat de deputaţi şi de comitetele cetăţeneşti, prestează muncă voluntară.

Pînă în prezent s-au făcut săpături pe o lungime de 600 metri, scoţîndu-se peste 4.500 metri cubi de pămînt. Lucrările continuă cu avînt. Se aduc piatră şi nisip pentru construirea unei conducte. Materialele necesare sînt asigurate din resursele locale.

În scurtă vreme, datorită acţiunii duse de colectivişti, în satul Cuiugiuc problema apei potabile va fi rezolvată cu succes.

Încă o ramură de producţie în gospodăria agricolă colectivă

Peste 80 de colectivişti din comuna Vladimireşti, raionul Arad, au început în primăvara acestui an să-şi construiască locuinţe noi. De asemenea, gospodăria a pornit la construirea de grajduri moderne, silozuri şi saivane. În înfăptuirea planului de construcţii s-a ivit însă o piedică şi anume lipsa cărămizilor şi a ţiglei, care trebuiau transportate de la mare distanţă. Conducerea gospodăriei colective a luat hotărîrea să amenajeze un atelier propriu de fabricat cărămizi. Au fost procurate două prese mecanice, precum şi restul utilajului necesar, încît peste cîteva zile atelierul va intra în funcţiune. El va produce în fiecare zi cărămida necesară unei locuinţe. De asemenea, aici se va fabrica şi ţiglă. Atelierul de fabricat cărămizi şi ţiglă va aduce un venit de circa 8.000 lei pe zi gospodăriei.

Păstoritul păsărilor

În sectorul avicol de la gospodăria de stat Albeşti, regiunea Suceava, se aplică metoda sovietică a păstoritului păsărilor adulte, folosindu-se coteţe mobile montate pe roţi care se transportă din loc în loc, pe izlazuri sau pe terenurile unde a fost cosită lucerna. Iată-l în fotografie pe îngrijitorul Nicolaie Leanu, controlînd cuştile în tabăra de păsări. Acest sector a dat gospodăriei în primele patru luni ale acestui an 15.700 de ouă peste plan.

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

Cu ajutorul metodelor înaintate

Despre colectiviştii din Poiana Mare, raionul Calafat, s-a dus vestea. Cică-s mari meşteri în cultura porumbului. An de an obţin producţii tot mai bogate. De pildă, anul trecut, cu tot timpul neprielnic, au scos 2.900 kg de porumb boabe la hectar. Cea mai mare recoltă pe raion. Taina succeselor nu-i greu de ghicit. Ei aplică întregul complex de lucrări agrotehnice la această principală cultură.

Colectiviştii din Poiana Mare ştiu că porumbul are mare valoare atît în alimentaţia oamenilor cît şi a animalelor şi că munca depusă este răsplătită cu prisosinţă. Prin dezvoltarea culturii de porumb ei au putut să asigure în mare parte concentratele şi nutreţurile suculente necesare sectorului zootehnic. Productivitatea fermelor zootehnice creşte. Colectiviştii primesc bani şi produse mai multe. Anul trecut au împărţit la zi-muncă 12 kg numai cereale, plus bani şi alte produse. De aceea, dau atenţia cuvenită acestei culturi deosebit de valoroase. Pe întreaga suprafaţă ce urma a fi însămînţată cu porumb ei au făcut încă din toamnă arătură adîncă. Sub brazdă au îngropat cîte 15—20 care cu gunoi de grajd la hectar. Pînă cînd s-a făcut timp urît şi a căzut zăpadă, ei au întreţinut cu grijă ogorul, dîndu-i o cultivaţie. În primăvară, imediat ce terenul a permis, i-au tras o grăpătură ca să nu se evapore apa. Apoi încă una şi o cultivaţie înainte de însămînţare. Întreaga suprafaţă de porumb a fost semănată numai cu porumb hibrid. Şi anul trecut au folosit sămînţă de porumb hibrid, dar numai pe o parte din suprafaţă. Rezultatele au fost bune. Sporul de recoltă de 300—400 kg la hectar i-a îndemnat ca în anul acesta să folosească numai sămînţă de porumb hibrid. Tot în acest an, pentru a produce sămînţă de porumb hibrid în gospodărie, au însămînţat 15 ha. folosind soiurile ICAR-54 şi Romînesc de Studina. După ce boabele de porumb au răsărit, colectiviştii, folosind atelajele cu grapele uşoare, au grăpat semănăturile, spărgînd crusta formată la suprafaţă.

Efectuarea praşilei la timp ei au considerat-o în această lună ploioasă un lucru mai preţios ca orice. Se zice că tot păţitu-i priceput. Anul trecut, de pildă, ei au întîrziat prăşitul porumbului pe o suprafaţă de 4 ha doar cu 4 zile. Şi care a fost rezultatul? Producţia a scăzut cu 250 kg la ha. Anul acesta, cu toate că a plouat mai tot timpul, colectiviştii au reuşit să facă prima praşilă şi răritul în condiţii bune.

La porumb spor sigur de producţie la hectar le-a adus în fiecare an îngrăşatul suplimentar în timpul vegetaţiei. Anul trecut, de pildă, au folosit această metodă agrotehnică pe o suprafaţă de 20 de hectare. Îngrăşămintele aplicate au fost superfosfatul şi azotatul de amoniu pe care le-au dat o dată cu praşila a II-a, în cantitate de 200 şi respectiv 100 kg la ha. Rezultatul a fost că au obţinut peste 3.100 kg boabe la hectar.

Pe suprafaţa unde nu au aplicat această metodă au obţinut numai 2.600 kg porumb la ha. În acest an colectiviştii vor aplica îngrăşatul suplimentar pe o suprafaţă de peste 50 ha. În afară de aceasta, în gospodărie ei au peste 100 tone de mranită, pe care o vor împrăştia peste cultura de porumb. Socoteala este simplă. De pe cele 50 de ha unde vor aplica îngrăşatul suplimentar vor obţine un spor de recoltă de peste 25.000 kg de porumb, ceea ce înseamnă cca 30.000 lei socotit la preţul de contractare, în timp ce îngrăşămintele îi costă numai 9.100 lei. Pentru anul viitor ei au comandat la U.R.C.C. 2 vagoane şi jumătate de îngrăşăminte. În prezent, folosind şi mijloacele mecanizate ale S.M.T-ului, colectiviştii din gospodăria „Viaţă Nouă" fac praşila a doua. În această muncă s-au evidenţiat tovarăşii Ion Orăscu, Ion Smădoi, Anastasie Mitoiu şi alţii. În afară de polenizarea artificială suplimentară la secară, vor face, pentru prima dată, şi la porumb, pe o suprafaţă de 50 de hectare — aşa cum au învăţat la cursurile agrozootehnice.

Colectiviştii din Poiana Mare sînt prinşi în lupta pentru o recoltă bogată de porumb şi nădăjduiesc să se numere printre cîştigătorii concursului porumbului din acest an.

CONSTANTIN DAVID

O SIMPLA SOCOTEALA

In primăvara acestui an, gospodăria colectivă din comuna Birca, raionul Băileşti, a însămînţat 100 de hectare cu porumb. Pentru ca recolta să fie cît mai bogată, colectiviştii au hotărît încă de la începutul anului ca toată această suprafaţă să fie însămînţată în cuiburi aşezate în pătrat. Zis şi făcut. S-au apucat ei de treabă şi, ca de obicei, însămînţatul s-a făcut la timp şi în bune condiţii. Apoi, cînd porumbul a răsărit, au trecut la prăşit. Numai că aceste lucrări au fost făcute manual, nu cu maşinile, cum ar fi trebuit.

Acum, cînd porumbul a crescut mare şi viguros, colectiviştii s-au apucat să facă o mică socoteală, pentru a-şi da mai bine seama cît i-au costat muncile din campania de primăvară.

Şi ce au constatat?

În primul rînd pentru marcatul terenului şi însămînţarea propriu zisă au consumat 1.000 de zile-om. După normele stabilite aceasta înseamnă nici mai mult nici mai puţin ca 1.300 de zile-muncă. Pentru efectuarea praşilei, de asemenea, ei au consumat 1.600 de zile-om, echivalent (după norme) cu 2.100 de zile-muncă. Deci pînă în prezent s-au consumat 3.400 de zile-muncă.

Se presupune că recolta de porumb de pe cele 100 de ha va fi în acest an de 2.000 kg la ha. Aceasta ar însemna însă ca în anul acesta retribuţia la ziua-muncă să nu treacă de 6 kg de porumb, cum s-a întîmplat anul trecut.

Dar colectiviştii au făcut şi o altă socoteală. Anume, dacă gospodăria ar fi executat însămînţatul şi praşila I-a cu maşinile de la S.M.T., ar fi trebuit să achite acestuia 5.200 kg de porumb. La aceasta ar mai fi trebuit adăugate 1.000 de zile-muncă necesare la muncile de însămînţări şi la finisatul prăşitului. Cu totul deci cam 6.000 kg de porumb. Aşadar, lucrînd numai manual, gospodăria a avut nevoie de 3.400 de zile-muncă, iar dacă ar fi lucrat şi cu maşinile S.M.T.-ului s-ar fi cheltuit numai 1.000 de zile-muncă, economisindu-se 2.400 de zile-muncă. Le-ar fi rămas în hambar adăugîndu-se la ziua-muncă 9.000 kg de porumb.

*

Poate unii cititori ar putea obiecta că, dacă colectiviştii din Birca ar fi lucrat cu maşinile S.M.T.-ului ei nu ar mai fi avut ce face. Greşită socoteală. Noi răspundem: gospodăria colectivă are şi o suprafaţă de 20 ha ce poate fi irigată şi cultivată în cele mai bune condiţii cu diferite legume şi zarzavaturi. Dar anul acesta nu au fost irigate decît 10 hectare, pe motiv că nu există suficiente braţe de muncă.

Reiese limpede că, dacă lucrurile se chibzuiau de la început mai bine, gospodăria ar fi cîştigat de două ori. Dacă se lucra cu maşinile S.M.T.-ului se cîştigau în plus 9.000 kg de porumb, iar dacă cele 2.400 de zile-muncă care s-au cheltuit pentru însămînţatul şi întreţinerea porumbului erau întrebuinţate la irigarea a 20 de ha de grădină, şi nu la 10 ha cum s-a făcut, s-ar fi cîştigat în acest an cel puţin 150.000 de lei.

Colectiviştii din Birca au tras de altfel preţioase învăţăminte din cele petrecute în acest an şi pe viitor au hotărît să folosească din plin maşinile agricole ale S.M.T.-ului din comună.

M. MATEI
corespondent

În pepinieră

Prăşită la timp şi cu puieţi bine dezvoltaţi, pepiniera gospodăriei agricole de stat din Rîmnicu Vîlcea, regiunea Piteşti, este o mîndrie a acestei unităţi, întrucît pe lîngă obţinerea unor rezultate valoroase din punct de vedere al cantităţii materialului săditor realizat, pepiniera a devenit şi un sector rentabil al gospodăriei.

Prindere mare la altoit

Începuse să se însereze dar pe maistrul Ştefan Bercea l-am găsit tot în pepinieră. Părea îngîndurat căci abia într-un tîrziu mi-a răspuns la întrebarea ce i-o pusesem.

— Cum am reuşit să dăm anul trecut la un hectar 14.000 de pomi gata de plantat în livezi? Tot aşa cum în ăst an vom da 16.000 bucăţi. Vezi dumneata, tovarăşe, şi şcoala de seminţe şi şcolile de altoi din anii I, II şi III au nevoie de multă îngrijire. Dar pentru mine altoitul, pregătirea puieţilor pentru altoit şi altoirea propriu-zisă reprezintă latura tehnică cea mai însemnată. Ca să obţinem puieţi sănătoşi şi bine dezvoltaţi în vederea altoirii în şcoala de altoi anul I noi am plantat numai exemplare sortate după grosime. Nu am renunţat nici la cei mai puţin dezvoltaţi. Aceştia însă trebuie să fie mai bine îngrijiţi, astfel încît pînă la altoire să se îngroaşe suficient. În acest scop obişnuim să împrăştiem azotat de amoniu peste bifoanele cu puieţi mai slabi.

Profitînd de faptul că eram tocmai pe o parcelă cu puieţi altoiţi în anul II l-am rugat pe tov. Bercea să mă lămurească asupra unui fapt: de ce toţi ochii s-au pus într-o singură direcţie.

— Aşezarea ochilor de altoit într-o singură direcţie, şi anume în partea dinspre nord a portaltoilor, are un scop dublu. Întîi în acest fel ei sînt feriţi de soare pînă la prinderea definitivă; în al doilea rînd, muncitorii care fac plivitul lăstarilor daţi din portaltoi după dezvoltarea altoilor nu-i pot rupe din greşală, deoarece toţi ştiu dinainte unde se află şi nu-i mai confundă cu lăstarii sălbatici.

Aceasta este una din măsurile prin care se micşorează numărul golurilor din pepinieră. Important este însă să ai prindere mare la altoit. În acest scop eu acord o atenţie deosebită cantităţii de lemn cu care trebuie scoşi ochii de pe mlădiţele nobile. În general, noi folosim o metodă care a dat rezultate foarte bune: Dacă în timpul altoitului vremea este umedă se ia lemn mai mult, iar dacă este uscată, secetoasă, luăm mai puţin. În primul caz, pînă toamna se dezvoltă lăstari puternici, care vor rezista iarna; în cel de al doilea caz ochii se dezvoltă numai primăvara, trecînd cu bine prin iarnă.

Aş vrea să amintesc şi de faptul că pentru protejarea ochilor de la baza altoaielor de măr, atunci cînd acestea sînt gazate cu acid cianhidric contra păduchelui de San-José, ochii se pun cu baza în parafină sau ceară. În sfîrşit, controlul altoitului se face după un sistem care permite să se ştie cu precizie cauza eventualelor neprinderi. Care e acest sistem? Foarte simplu: altoitorii scot ochii de pe mlădiţa nobilă numai într-o anumită ordine — de jos în sus. Cînd toţi ochii buni de pe mlădiţa au fost folosiţi, aceasta se înfige lîngă ultimul portaltoi altoit cu ochi de pe ea.

În pas cu ştiinţa

— Aplici vreo metodă nouă în pepinieră? Era o întrebare care credeam că-l va pune în încurcătură pe pepinieristul nostru.

— În materie de pomi am să dau un singur exemplu. Nu de mult, tov. prof. Bordeianu de la I.C.A.R., cu ocazia unei vizite pe care ne-a făcut-o, m-a învăţat cum să obţin la soiul de pruni Tuleu gras ramuri de coroană care să nu dezbine, să nu se rupă. De-atunci lucrez aşa cum m-a învăţat dînsul şi obţin rezultate frumoase. Totodată vreau să subliniez şi faptul că nici îngrăşămintele nu le aplicăm la întîmplare, ci după recomandaţiile Institutului Agronomic „N. Bălcescu", unde am trimis tocmai în acest scop probele de sol pentru analiză. Pe cele 3 hectare de căpşuni în anul II şi III, de pildă, am aplicat încă din timpul iernii cîte 100 kg de cainită şi superfosfat la ha. În timpul vegetaţiei am dat azotat de amoniu, dar nu pe toate parcelele. Pe unele, unde solul are reacţie acidă (se cunoaşte după creşterea buruienii Coada calului) am înlocuit azotatul de amoniu cu nitrolosca.

Preocupări economice

Cînd am păşit pe parcela cu puieţi din şcoala de altoi anul II m-a surprins că nu văd tutorii pe care-i ştiam că se întrebuinţează pentru obţinerea unor tulpini drepte. N-am întîrziat să-mi exprim această surprindere.

— Costul tutorilor încarcă inutil preţul de cost al produselor din pepiniera noastră, deoarece 80 la sută din numărul total al puieţilor sînt numai soiuri de măr. Or aceste soiuri nu au nevoie de tutori pentru a creşte drept. Este vorba de soiurile Ionathan, Creţesc, Belle-fleur, Reinette etc. Este adevărat că aplicăm tutori la altoii de păr Curé, de cireş Napoleon şi de prun Tuleu gras, care au nevoie într-adevăr de ei. Procedînd aşa, am reuşit cu anul trecut să realizăm la pomii buni de plantat un preţ de cost de 2.06 lei în loc de 2,68 lei, cît era planificat. Anul acesta pînă acum am realizat economii de 30.000 lei la pepinieră şi de 7.000 lei la căpşunării.

Se înoptase pe nesimţite — aşa cum se întîmplă întotdeauna cînd te laşi furat de o convorbire interesantă, la o treabă bună. Şi în ziua aceea făcusem o treabă bună: cunoscusem experienţa bogată a unui pepinierist priceput.

Ing. SEB. PLEŞOIANU

Experimentarea sistemului îmbunătăţit de salarizare

Constatări din unele S.M.T.-uri

Una din problemele importante care preocupă în mod deosebit conducerile S.M.T.-urilor în momentul de faţă este experimentarea sistemului de salarizare îmbunătăţit, în care scop ele s-au pregătit din timp, luînd măsuri tehnico-organizatorice care să asigure creşterea productivităţii muncii, concomitent cu reducerea preţului de cost.

La S.M.T. Hărman din regiunea Stalin mecanizatorii au studiat în mod temeinic regulamentul de salarizare şi premiere în acord simplu ce se experimentează şi ca urmare a fost întocmit un plan de măsuri concret care să asigure creşterea productivităţii muncii. Pregătiri amănunţite au fost făcute şi la S.M.T. Făgăraş, regiunea Stalin, în vederea aplicării sistemului de salarizare în regie cu primă de termen optim, ca şi în S.M.T. Bărcăneşti, regiunea Ploeşti, unde se experimentează salarizarea în acord simplu.

Prin reorganizare, la S.M.T. Bărcăneşti numărul brigăzilor de tractoare a fost redus de la 14, la 8 brigăzi. Aceasta, împreună cu o mai bună organizare a procesului de producţie, a asigurat o creştere a productivităţii muncii mecanizatorilor cu 15,7 la sută.

O contribuţie importantă în asigurarea creşterii productivităţii muncii au adus măsurile de ordin tehnic luate prin planul de măsuri tehnico-organizatorice. În S.M.T. Hărman, de pildă, au luat fiinţă 4 brigăzi permanente, cărora le-au fost puse la dispoziţie toate maşinile şi agregatele necesare executării unui număr cît mai mare de lucrări agricole. Măsuri asemănătoare au fost luate şi în S.M.T.-urile Făgăraş şi Bărcăneşti.

În brigăzile cu realizări mari şi depăşiri de norme zilnice constante, cum este brigada a III-a de la S.M.T. Bărcăneşti, acordul progresiv depăşeşte acordul simplu. Această brigadă ar fi primit în acord progresiv 7.560 lei faţă de 6.851 lei cît a realizat în acord simplu, adică cu 9 la sută mai puţin. Această diminuare a cîştigului în acord simplu după noul sistem îmbunătăţit, faţă de acordul progresiv din sistemul vechi, acum este echilibrată în lunile dintre perioadele agricole şi în timpul perioadelor de reparaţii, cînd se plăteşte salariul tarifar de regie, — eliminîndu-se tariful minim prevăzut de vechiul sistem.

La S.M.T. Făgăraş, regiunea Stalin, unde se experimentează sistemul de salarizare în regie cu primă de termen optim, au fost obţinute de asemenea rezultate bune în urma aplicării sistemului de salarizare îmbunătăţit. În această staţiune, productivitatea muncii obţinută în campania de primăvară 1957 a crescut faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, pe tractor convenţional, cu 113 la sută, adică de la 60.95 hantri la 129.98 hantri.

Cîştigurile realizate în luna aprilie faţă de cele ce s-ar fi obţinut de către muncitorii din brigăzi pentru aceleaşi realizări după vechiul sistem, la S.M.T. Făgăraş cresc la toate brigăzile. La brigada fruntaşă, condusă de Cerghit Valer, care a realizat planul pe luna aprilie în proporţie de 121 la sută, în luna aprilie s-ar fi obţinut pe întreaga brigadă după vechiul sistem cu 142 de lei mai puţin.

Din discuţiile purtate la S.M.T. Hărman de către mecanizatori, printre care şefii de brigadă Popa Ion, Stăşescu Lazăr, mecanicul agricol Gladici Martin, ing. Călcii Grigore, agronom şef, directorul Banvay Arpad şi alţii, a rezultat că sînt şi cazuri cînd cîştigurile medii realizate sînt mai mici decît cele care ar fi fost obţinute după vechiul sistem. Astfel, brigada de tractoare condusă de Fiedes Otto (compusă din 8 tractoare) a depăşit planul de producţie pe luna aprilie realizînd în total 650 de hantri. Pentru această realizare cîştigul mediu obţinut de către muncitori a fost de 842 lei, iar după vechiul sistem, cîştigul ce s-ar fi obţinut ar fi fost de 1.076 lei, în medie.

Această situaţie se datorează în primul rînd faptului că brigăzile au executat un volum mare de lucrări agricole care nu sînt tarifate în regulament şi plătite în regie, deşi după vechiul sistem se plăteau în acord, ca, de exemplu: tăvălugitul, grăpatul independent, plantatul cartofilor, distrusul muşuroaielor de cîrtiţe pe păşuni. Întrucît plata în regie nu depăşeşte 25 de lei pe zi la un tractorist cu peste 5 ani vechime în meserie, este firesc ca acesta să se eschiveze de la executarea plantatului cartofilor, (care este plătit în regie) şi să prefere executarea unor lucrări tarifate, cum este semănatul păioaselor, bunăoară, care este plătit în acord, — deşi ambele lucrări sînt de aceeaşi importanţă agrotehnică.

Un alt factor care concură la realizarea unor cîştiguri mai mici, după regulamentul îmbunătăţit, este raportul dintre tarifele din regulamentul îmbunătăţit şi tarifele prevăzute pentru realizarea normei după vechiul sistem de salarizare, pentru unităţi încadrate la teren greu. Astfel, dacă analizăm comparativ vechile tarife prevăzute pentru realizarea normei la arături, pe categorii de sol, cu tariful mediu dat de noul regulament, se va putea constata că tractoriştii care lucrează în terenuri uşoare şi mijlocii sînt favorizaţi. Aceasta poate duce la o fluctuaţie a muncitorilor din brigăzile de tractoare către staţiunile cu terenuri a căror rezistenţă specifică este uşoară sau mijlocie.

*

Concluzia ce se desprinde din analiza modului cum se experimentează sistemul îmbunătăţit de salarizare în S.M.T.-urile de mai sus este ca, în scopul înlăturării lipsurilor scoase la iveală de către mecanizatori, să se studieze temeinic normarea muncii pe baze tehnice. Astfel se vor putea fixa tarife juste şi stimulative, ţinîndu-se seama de specificul fiecărei unităţi în parte. Încît pentru anul viitor să se definitiveze un sistem de salarizare cît mai real.

Ing. ŞT. COŞOCARIU
şi ION LEŞEANU

In regiunea Ploeşti

Lucrările în vii şi livezi se execută la un înalt nivel calitativ

Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. au trasat sarcini importante în ceea ce priveşte creşterea producţiei agricole. Alături de celelalte ramuri de producţie ale agriculturii, o deosebită însemnătate a fost acordată şi dezvoltării sectorului viti-pomicol.

Publicăm mai jos convorbirea pe care a avut-o un redactor al ziarului nostru cu tov. inginer Sergiu Curteanu, şeful secţiei agricole regionale Ploeşti, în legătură cu situaţia actuală a viti-pomiculturii din regiune şi cu perspectivele de dezvoltare ale acestui sector.

Convorbire cu tov. ing. Sergiu Curteanu, şeful secţiei agricole regionale Ploeşti

— Cum se prezintă anul acesta starea de vegetaţie a viilor şi livezilor din regiunea Ploeşti?

— Stadiul de dezvoltare în care se găsesc în prezent livezile şi viile din regiunea noastră ne îndreptăţeşte să sperăm că vom obţine o recoltă superioară anilor trecuţi. Potrivit evaluărilor făcute, recolta de struguri pe regiune se anunţă a fi, în medie, de cca. 4.000—4.300 kg la hectar. De asemenea, pomii roditori promit să dea cea mai mare producţie din ultimii 10 ani. Aceasta se datoreşte în primul rînd calităţii lucrărilor agrotehnice efectuate. În toamna trecută îngropatul viilor, de pildă, s-a făcut într-o proporţie cu mult mai mare decît în anii precedenţi. Vreau să insist mai cu seamă asupra însemnătăţii deosebite pe care au avut-o în această privinţă tăierile raţionale, felul cum au fost efectuate lucrările de întreţinere a solului, precum şi măsura mare în care au fost combătuţi dăunătorii. Anul acesta tăierile atît la vie cît şi la pomi au fost îndeaproape conduse şi controlate. Totodată, ele au fost executate la un înalt nivel calitativ, fapt care se datoreşte în cea mai mare măsură demonstraţiilor practice şi îndrumării pe teren.

Începînd cu anul acesta tehnicienii din regiunea noastră duc o muncă susţinută pentru întărirea sectorului pomicol. În această privinţă, un aport însemnat îl aduc cele 180 de loturi demonstrative organizate în cuprinsul regiunii de staţiunea experimentală I.C.A.R.-Voineşti şi de tehnicienii de la secţiile agricole raionale. Ca urmare a îndrumărilor date s-a reuşit ca în prima parte a acestui an să se depăşească planul de stropiri în livezi cu 10 la sută.

În prezent, în podgoriile din regiunea noastră se desfăşoară cu intensitate stropitul împotriva manei. Pînă acum, au şi fost aplicate la vii 2 stropiri.

— Care sînt perspectivele de dezvoltare a sectorului viti-pomicol în regiunea Ploeşti şi ce măsuri au fost luate pînă în prezent în această direcţie?

— Pentru refacerea şi dezvoltarea viti-pomiculturii în regiunea noastră am întocmit un plan de perspectivă. O parte din măsurile prevăzute în acest plan au şi fost puse în aplicare. Astfel, în primăvara acestui an au fost plantaţi în golurile din livezi peste 250.000 de pomi fructiferi. În gospodăriile agricole colective s-au înfiinţat circa 53 de ha de livezi noi. De asemenea, în sectorul individual au fost plantaţi, în masiv, numeroşi pomi roditori.

În afară de aceasta, au fost produse şi distribuite cultivatorilor sute de mii de bucăţi de viţă altoită.

Pentru a se asigura în viitor materialul săditor necesar refacerii şi extinderii sectorului viticol, am prevăzut înfiinţarea a 2 combinate de altoit: unul la Mizil şi altul la Urlaţi. Aceste combinate vor produce anual 2.500.000 de viţe altoite de calitatea I. La Mizil, au şi fost comasate 25 de ha teren şi au fost puse în şcoala de viţe circa 70.000 de bucăţi de viţe altoite.

În încheiere vreau să mai adaug că problema pe care o urmărim în pomicultură este echilibrarea actualului sortiment de pomi fructiferi. Pentru viitor am prevăzut scăderea numărului de pruni de la 73 la sută la 47 la sută în favoarea merilor, perilor şi caişilor.

A zecea zi din decadă cu carburanţi economisiţi

Experienţa brigăzii a VI-a

Zilele trecute am stat de vorbă cu şeful brigăzii a VI-a de la S.M.T. Andrăşeşti, regiunea Bucureşti, — tov. Pană Zamfir. Îmi spusese mecanicul şef al staţiunii — tov. ing. Victor Manolescu — că brigada a VI-a a răspuns prin fapte grăitoare mecanizatorilor din brigada a XIII-a de la S.M.T. Cobadin, lucrînd a 10-a zi din decadă cu carburanţii economisiţi în primele 9 zile.

— Ce metode aţi folosit pentru a realiza economii de combustibil astfel încît să nu solicitaţi staţiunii nici un fel de carburanţi în cea de a zecea zi din decadă?

— În primul rînd, noi evităm orice fel de deplasări în gol — mi-a răspuns şeful brigăzii. Pentru a le înlătura cu desăvîrşire, în timpul prînzului tractoriştii noştri nu mai vin cu tractoarele la vagonul-dormitor unde se serveşte masa, ci îi schimb eu pe fiecare în parte. În felul acesta nu se mai pierde nici un minut din timpul bun de lucru şi nu se mai consumă în gol nici măcar un gram de motorină. Mai e şi altceva: în brigada noastră motorina, benzina şi uleiul nu se folosesc în alte scopuri, cum ar fi, de pildă, spălatul mîinilor, încălzitul mîncării şi al apei etc, ci numai pentru producţie. Risipa a fost înlăturată şi datorită manipulării carburanţilor, care se scot din cisternă şi se introduc în rezervoarele motoarelor cu ajutorul pompei, furtunului şi al pîlniilor prevăzute cu filtre duble.

De la tov. Dumitru Sebastian — agronomul şef al staţiunii — am aflat că de o mare importanţă pentru economisirea carburanţilor este şi folosirea vitezei celei mai potrivite în funcţie de relieful terenului. Astfel, brigada a folosit cu chibzuinţă chiar viteza a III-a şi a IV-a a tractoarelor pe porţiuni de teren unde altă dată se lucra cu viteze mici (a II-a şi I).

Tot de la tov. agronom şef am aflat că lucrînd pe ogoarele gospodăriei colective din comuna Perieţi, brigada a VI-a a economisit aproape 5.000 kg de carburanţi şi lubrifianţi, economie care le-a permis să lucreze o zi din decadă cu carburanţi economisiţi.

Bine înţeles că vrednicii mecanizatori din această brigadă au contribuit în mare măsură şi la depăşirea planului de producţie în campania de primăvară, pe întreaga staţiune cu 18 la sută.

I. ION

Din Uniunea Sovietică

La o crescătorie de păsări fruntașă

In orice colhoz sau sovhoz veți vedea niște găini mari, albe ca zăpada, despre care vi se va spune că dau un număr record de ouă. Este vorba de o nouă rasă de găini: albe rusești. De ce sînt găinele acestea atît de productive?

Răspunsul la întrebarea de mai sus îl puteți afla cel mai bine la crescătoria de păsări a sovhozului „Gorki -2" din apropiere de Moscova, acolo unde a fost obținută rasa aceasta nouă.

După cum se știe, productivitatea păsărilor depinde de felul cum sînt crescute chiar din primele zile ale apariției lor. In sovhozul „Gorki-2" se scot pui timpurii, căci, așa cum a arătat experiența, puii scoși în martie, aprilie sau mai sînt mai rezistenți.

In prima lor lună de viață puii sînt îngrijiți aici de Natalia Zaharenko. Aceasta le aplică de la bun început o alimentare dirijată, dîndu-le un amestec de făină, tărîțe, păsat, mălai, cretă, sare, ouă fierte, morcov ras și untură de pește. După trei zile puii primesc cartofi, urzică uscată și droidie. După alte două zile li se dă praf de oase și turtă de floarea-soarelui. Din primele zile puii primesc neapărat verdeață tocată amestecată cu făină cernută. In cursul zilei li se dau alternativ boabe tocate și uruială umedă.

Natalia Zaharenko hrănește de opt ori pe zi puii pînă la vîrsta de cinci zile, iar apoi de șase ori pe zi. După ce mănîncă, puii sînt lăsați să se odihnească în încăperi întunecoase, în care scop se pun obloanele la ferestre timp de o oră.

Seara Natalia Zaharenko aprinde lumina electrică. Avînd lumină în încăpere timp de 12 ore, alternativ cu perioadele de întuneric, puii se dezvoltă repede și bine.

Puii scoși de timpuriu sînt ținuți pe un strat curat de paie uscate, care se schimbă cu regularitate. Troacele și adăpătorile sînt spălate în fiecare zi cu apă fierbinte, iar la fiecare cinci zile sînt dezinfectate cu o soluție de creolină de 2 la sută. Ingrijiți în felul acesta, puii rămîn în viață în procent de 93,5 la sută.

După ce împlinesc o lună, puii trec în seama Elenei Denisova, care le poartă de grijă pînă la vîrsta de două luni. Inainte de aceasta puii sînt sortați după sex, greutate și după gradul lor de dezvoltare. Ei sînt ținuți și aici în colivii, care au înspre partea de miază-zi o platformă asfaltată, îngrădită cu plasă, pentru plimbare.

Elena Denisova adaogă la rația de mai înainte carne proaspăt fiartă, ouă rebutate, lapte fără grăsime și brînză de vaci. Se dă o mare atenție alimentelor pe bază de droidie, care îmbunătățesc digestia, stimulează creșterea și îmbogățesc organismul cu vitamine. In această perioadă puii sînt hrăniți de patru ori pe zi.

De îndată ce se face cald, puii în vîrstă de două luni sînt scoși pe cîmp, unde stau în cotețe ușoare mobile, cîte 140 laolaltă. Aerul, soarele și iarba le oțelesc organismul.

Vara, cînd în rația de hrană intră o mare cantitate de verdeață, cantitatea de boabe se reduce, iar alimentele animale se dau amestecate cu făinoase sau cu verdeață.

Cînd împlinesc cinci luni, puii sînt duși de pe cîmp în cotețe, unde se face simțit efectul alimentării dirijate. De la fiecare găină ouătoare sovhozul capătă cîte 198 de ouă, iar de la unele pînă la 300 de ouă pe an, ba chiar și mai mult.

S. NOVIKOV

Cooperativele agricole de producție din R. D. Germană

Au trecut cinci ani de cînd țărănimea muncitoare din Republica Democrată Germană a pornit mișcarea pentru înființarea de cooperative agricole de producție, punînd începutul transformării socialiste a satului. In prezent există în R. D. Germană aproape 6.300 de cooperative agricole de producție, care constituie baza sectorului socialist în agricultură. Cooperativele agricole, care cuprind peste 219.000 de oameni, lucrează o suprafață de 1.540.000 hectare, adică 23,7 la sută din toată suprafața agricolă utilă a R.D. Germane.

In dezvoltarea cooperativelor agricole din R.D. Germană un mare rol îl au stațiunile de mașini și tractoare, care dispun în prezent de 40.000 de tractoare convenționale (de 30 C.P.).

O nouă contribuție la întărirea păcii în Europa

Răspunzînd invitației președintelui Finlandei și guvernului finlandez, între 6—13 iunie N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, împreună cu persoanele care-i însoțesc, au făcut o vizită de prietenie în Finlanda.

Această vizită a stîrnit un viu interes în toată lumea. Ziarele finlandeze au publicat, sub titluri uriașe, pagini întregi de fotografii, înfățișînd calda și entuziasta primire făcută de poporul finlandez scumpilor săi oaspeți.

Cei peste 100 de ziariști veniți din Occident au declarat că nu au mai văzut niciodată asemenea manifestări entuziaste pentru vreun conducător de stat, și că în nici un caz nu s-ar fi așteptat să vadă așa ceva tocmai într-o țară nordică, ai cărei locuitori sînt socotiți ca oameni rezervați.

Insoțiți de U. K. Kekkonen, președintele Republicii Finlandeze, și de V. Sukselainen, primul ministru, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au vizitat șantierele navale din Helsinki, specialiste în construirea de spărgătoare de gheață, clinica de copii a Universității din Helsinki, muzeul „V. I. Lenin" din localitatea Tampere și orășelul Lahti. De altminteri, de la aflarea veștii despre venirea conducătorilor sovietici în Finlanda, între diferitele orașe ale țării a început o adevărată întrecere pentru a dobîndi cinstea primirii oaspeților sovietici. Și Lahti a obținut această onoare. Un moment emoționant a fost acela cînd primarul din Lahti a oferit înalților oaspeți cheia orașului — drept simbol al încrederii și prieteniei dintre cele două țări.

Convingerea că prietenia și colaborarea dintre cele două țări corespunde intereselor ambelor popoare și contribuie la întărirea păcii și colaborării internaționale a răzbătut din toate cuvîntările ce s-au ținut în timpul vizitei. In imensa sală Messuhalli, cu o capacitate de cîteva mii de locuri, cu prilejul festivității organizate de asociația „Finlanda-Uniunea Sovietică". N. S. Hrușciov a declarat în aplauzele furtunoase ale celor prezenți că „prietenia finlandezo-sovietică are o însemnătate internațională deoarece ea este o dovadă convingătoare a faptului că bunele relații de prietenie pot fi stabilite între state cu sisteme sociale diferite".

„Nu exportul comunismului" — *a spus N. S. Hrușciov* — amenință pacea, ci exportul armei atomice, crearea de baze militare pe teritorii străine. Uniunea Sovietică nu se îndeletnicește cu aceasta. Ea nu creează baze militare pe teritorii străine. Uniunea Sovietică și-a lichidat baza militară de la Porkkala Ud de pe teritoriul Finlandei. Noi recomandăm și altora să procedeze la fel".

La încheierea vizitei, a fost dat publicității un comunicat comun sovieto-finlandez.

„Oamenii de stat ai celor două părți — arată comunicatul — au constatat că în prezent între Uniunea Sovietică și Finlanda există relații de bună vecinătate, care se bazează pe respect, încredere și înțelegere reciprocă".

In continuare, comunicatul subliniază deplina unitate de vederi în năzuința spre menținerea păcii și securității internaționale.

In urma tratativelor care au avut loc, a fost semnat un protocol cu privire la livrările suplimentare de mărfuri dintre U.R.S.S. și Finlanda, pe anul 1957. A avut loc, de asemenea, un schimb de păreri asupra unei noi dezvoltări a relațiilor comerciale și culturale.

La 13 iunie, a fost organizată o conferință de presă la care au luat parte 300 de ziariști, reprezentînd ziare și agenții finlandeze, sovietice și străine.

*Cu acest prilej N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au făcut importante declarații, arătînd între altele că problema dezarmării poate fi rezolvată numai în condițiile încrederii între state. Referindu-se la faptul că războiul atomic ar fi o groaznică nenorocire pentru omenire, N. S. Hrușciov a declarat că „e*xistă toate posibilitățile obiective pentru a se pune capăt experiențelor cu arme nucleare".

Vizita lui N. A. Bulganin și N.S. Hrușciov în Finlanda a deschis noi perspective pentru dezvoltarea și adîncirea relațiilor de prietenie și colaborare sovieto-finlandeze, a însemnat o nouă contribuție la întărirea păcii în Europa.

A luat ființă Academia de științe agricole din Uzbekistan

Potrivit unei hotărîri a Comitetului Central al Partidului Comunist din Uzbekistan și a Consiliului de Miniștri al R.S.S. Uzbece, la Tașkent se organizează o Academie de științe agricole. La dispoziția acestei Academii sînt puse Institutele de cercetări științifice agricole, așezămintele științifice agricole de pe teritoriul republicii și bazele lor de sprijin, precum și Institutul agricol din Tașkent.

In cadrul Academiei de științe agricole din Uzbekistan se vor organiza o serie de noi institute de cercetări științifice în domeniul agriculturii, protecției plantelor, economiei și organizării producției agricole.

FOAMEA de PĂMÎNT DIN MALAYA

După cum se știe, Malaya este o peninsulă din sudul Asiei unde imperialiștii britanici îi mențin încă pe băștinași într-o cruntă asuprire colonială. Războiul, fluctuația continuă a populației de la sate, ca și setea tot mai mare a colonialiștilor de a exploata munca populației indigene au adus un haos și o foamete îngrozitoare în această țară, îndeosebi agrară. In ultimii ani, păturile țărănești au fost silite să plece spre orașe, pentru a-și găsi de lucru. Inseși autoritățile britanice — neliniștite de acest exod al populației — au întreprins în ultimii ani o anchetă, fiind silite să recunoască pe față starea de mizerie în care a ajuns populația peninsulei.

Intr-un raport al comisiei de anchetă se spune deschis că mai mult de 600.000 de oameni, reprezentînd 10 la sută din totalul populației Malayei, au fost strămutați cu forța de către autoritățile militare britanice în colonii încercuite cu sîrmă ghimpată. Cea mai mare parte a acestor oameni o formează țărani chinezi, malayezi și hinduși.

In vreme ce 70—80 la sută din pămînturile Malayei nu sînt încă exploatate, țăranii sînt nevoiți să plece dintr-o parte în alta a peninsulei, în căutare de lucru. Această stare a fost provocată exclusiv de către colonialiști. Care să fie cauza? Cele mai bune pămînturi din Malaya aflate în apropierea liniilor ferate și a localităților importante au fost achiziționate de către autoritățile militare britanice. Proprietarii pămînturilor au fost mutați cu forța pe pămînturi sărace, aflate la mari depărtări de căile de comunicație și de tîrguri. Mii și mii de țărani și-au dat însă seama că este imposibil să cultive pămînturile ce le-au fost repartizate, și în scurtă vreme ei le-au părăsit. Alte pături ale populației au fost duse tot forțat în regiunile de vest ale Malayei, unde era nevoie de mînă de lucru. Așa se explică cum în vreme ce în aceste regiuni populația crește mereu ca număr, suprafețele cultivate scad continuu.

Există în statul Tregganu din Malaya mari suprafețe de pămînt necultivate, proprietate a autorităților britanice, pe care țăranii malayezi ar dori să le cultive. Mai bine de 13.000 de țărani au cerut să li se repartizeze aceste pămînturi fără însă să primească vreun răspuns. Și în statul Kolantan, din regiunile de cîmpie, supraaglomerate, țăranii cer să li se dea pămînt. Dar administrația britanică nici măcar nu ia în seamă cererile depuse pe motiv că... nu există personalul necesar care să se ocupe cu rezolvarea lor. De asemenea, în statul Kerdah, s-au depus în ultimul timp peste 15.000 de cereri din partea țăranilor, pentru a cultiva arborele de cauciuc. Firește, nici acestor cereri nu li s-au dat vreun răspuns.

In același timp însă monopolurile britanice continuă să achiziționeze noi și noi pămînturi de la autorități. Cererile acestor monopoluri nu rămîn în sertare, cum se întîmplă cu cele ale țăranilor. Astfel expansiunea colonială britanică se extinde neîncetat, îndîrjind și mai mult populația sătească a peninsulei.

Masele țărănești, paralel cu lupta pe care o desfășoară pentru obținerea de terenuri, duc și o acțiune tot mai îndîrjită pentru independență națională și democrație. Ele cer încetarea represiunilor antipopulare și favoritismul ce se acordă marilor monopoluri străine. Este sigur că mai devreme ori mai tîrziu luptele cu caracter economic ale țăranilor și muncitorilor agricoli din Malaya vor fi încununate de succes.

NOTĂ

KERALA — primul stat indian condus de un guvern comunist

Situat în partea de sud-vest a Indiei și înconjurat de trei mări — printre cele mai bogate în pește din lume — statul Kerala are de cîtăva vreme în fruntea sa un guvern comunist.

De multe, foarte multe secole, Kerala poartă un nume care i se potrivește foarte bine: „Pămîntul bogățiilor orientului". După unii specialiști ai antichității, teritoriul actualului stat Kerala ar fi făcut parte cu mii de ani în urmă din misterioasa țară a Ofirului, de unde regele Solomon aducea fildeșul, maimuțele, păunii, pietrele prețioase și mirodeniile.

Dacă asupra acestui subiect părerile sînt încă împărțite, un lucru este însă sigur: în acest stat se află multe din bogățiile Indiei: cauciucul, piperul indian, ceaiul, nucile de cocos, cafeaua, cardamomul (o plantă oleaginoasă din care se extrage un ulei foarte fin), precum și multe alte mirodenii.

Și cu toate aceste bogății, în fața noului guvern comunist se ridică probleme din cele mai grele. Mizerie, sărăcie, șomaj — iată ce au lăsat drept moștenire în Kerala, secolele de cruntă exploatare colonială.

După cele mai recente statistici, 51 la sută din populația statului Kerala o formează țăranii. Dar aceleași statistici arată că 34 la sută din populație poate fi considerată tot cu caracter rural, fiind vorba de pescari și de mici meseriași de la sate. Cu totul deci, populația de la orașe, nu însumează decît 15 la sută. Situația țărănimii din Kerala — pămîntul bogățiilor — este din cele mai tragice. Muncitorii agricoli de pe plantațiile de cafea, cauciuc și ceai — care aparțin aproape în totalitatea lor capitaliștilor străini — primesc lefuri de mizerie. O altă ramură în care muncesc foarte mulți țărani — bărbați și femei — este cea a covoarelor. Insă și aci, capitaliștii britanici hrăpăreți și-au întins ghiarele. Pentru munca migăloasă și obositoare la aceste covoare — cu motive de o neasemuită frumusețe — se plătește o nimica toată.

Iată deci că, pe bună dreptate, Nambudripad, noul prim-ministru al statului Kerala, a declarat a doua zi după instalarea sa:

„Rog pe toți prietenii noștri să considere acest guvern ca și cum ar fi propriul lor copil, care are nevoie să fie ajutat să crească. Numai cu sprijinul tuturor vom putea face față grelelor sarcini ce apasă pe umerii noștri.

Printre primele măsuri luate de noul guvern au fost: interzicerea oricărei exproprieri a micilor cultivatori și a micilor meseriași, precum și aspre sancțiuni împotriva corupției.

In prezent, se studiază cu multă atenție proiectul unei prime reforme agrare de mari proporții.

Populația statului Kerala, mîndră de primul său guvern comunist, este din tot sufletul alături de el.

S. LEONARD

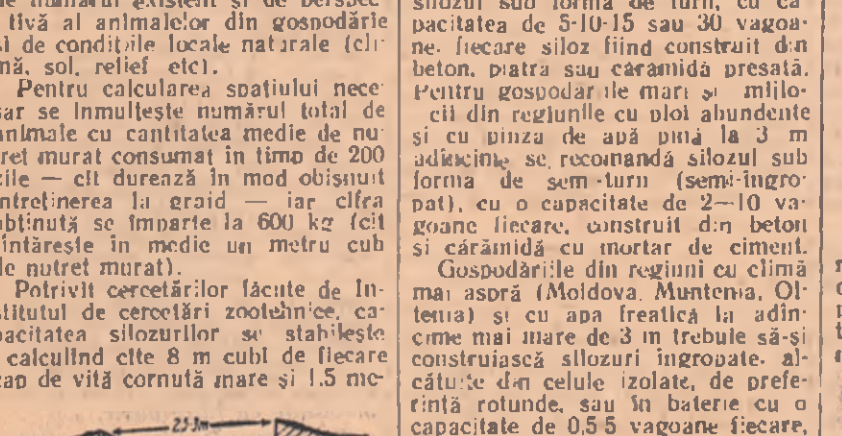
Silozuri pentru conservarea nutrețurilor

Pentru reușita însilozării furajelor verzi sau suculente este necesară executarea unor construcții speciale (silozuri), în care nutrețul respectiv să poată fi conservat în condiții bune.

In mod obișnuit capacitatea silozurilor se calculează ținînd seama de numărul existent și de perspectivă al animalelor din gospodărie și de condițiile locale naturale (climă, sol, relief etc).

Pentru calcularea spațiului necesar se înmulțește numărul total de animale cu cantitatea medie de nutreț murat consumat în timp de 200 zile — cît durează în mod obișnuit întreținerea la grajd — iar cifra obținută se împarte la 600 kg (cît cîntărește în medie un metru cub de nutreț murat).

Potrivit cercetărilor făcute de Institutul de cercetări zootehnice, capacitatea silozurilor se stabilește calculînd cîte 8 m cubi de fiecare cap de vită cornută mare și 1,5 me-

Groapă simplă, săpată în pămînt, cu pereții taluzați și văruiți.

tri cubi de fiecare cap de vită cornută mică.

Pentru ca însilozarea diferitelor plante recoltate să se poată face în orice timp, începînd din primăvară și pînă în toamnă, este recomandabil ca în fiecare gospodărie de stat sau colectivă să se construiască mai multe silozuri de dimensiuni mai mici.

Pentru gospodăriile cu un număr mare de animale (vaci de lapte 100-300 capete) din regiunile cu climă mai dulce (Banat, Ardeal) și cu apa freatică mai aproape de suprafața pămîntului este potrivit silozul sub formă de turn, cu capacitatea de 5-10-15 sau 30 vagoane, fiecare siloz fiind construit din beton, piatră sau cărămidă presată. Pentru gospodăriile mari și mijlocii din regiunile cu ploi abundente și cu pînza de apă pînă la 3 m adîncime se recomandă silozul sub forma de semi-turn (semi-îngropat), cu o capacitate de 2—10 vagoane fiecare, construit din beton și cărămidă cu mortar de ciment.

Gospodăriile din regiuni cu climă mai aspră (Moldova, Muntenia, Oltenia) și cu apa freatică la adîncime mai mare de 3 m trebuie să-și construiască silozuri îngropate, alcătuite din celule izolate, de preferință rotunde, sau în baterie cu o capacitate de 0,5-5 vagoane fiecare, din beton sau cărămidă cu mortar de ciment.

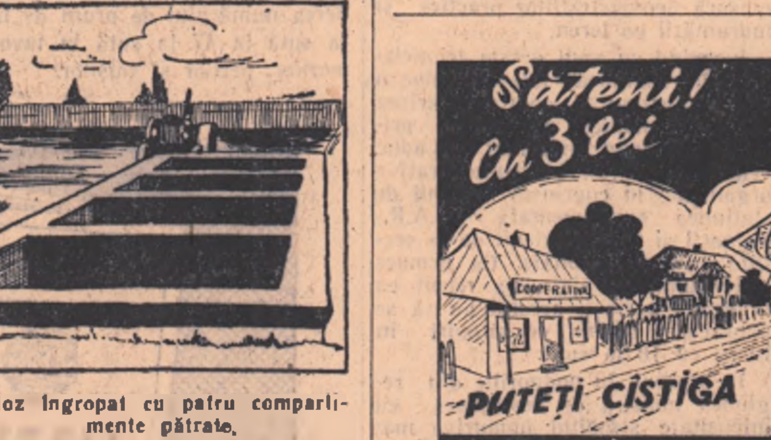
In cazul cînd este nevoie urgentă ca furajele să fie însilozate și gospodăriile dispun de materiale locale se pot construi așa numitele „tranșee căptușite" (gropi de formă dreptunghiulară), săpate în pămînt, cu pereții taluzați, căptușiți cu piatră sau cu cărămidă, legată cu mortar de ciment sau var și sclivisită cu ciment. Dimensiunile cele mai potrivite sînt 2-3 m lățime la fund, 3-4 m lățime la suprafață, 2 m adîncime și 8-16 m lungime.

Dacă gospodăriile colective nu au momentan posibilitatea să construiască silozuri amenajate special, se va recurge la însilozările provizorii. Aceste însilozări provizorii se fac fie la suprafața pămîntului (grămezi late de 3-4 m, înalte de 2—2,5 metri și lungi de 8-16 m), folosind panouri de scînduri sau pereți izolatori din paie bătute între „paiante" și pămînt, sau cel mai adesea în gropi dreptunghiulare săpate în pămînt.

Siloz îngropat, cu celule rotunde, așezate în linie și acoperite.

Aceste gropi se sapă într-un teren mai ridicat (deasupra pînzei de apă) de preferință argilos. Gropile se fac cu dimensiunile următoare: 2-2,5 m lățime la fund, 2,5-3 m lățime la suprafață, 2 m adîncime și 8-16 m lungime (după caz). Pereții gropilor se taluzează, iar colțurile se rotunjesc.

Siloz îngropat cu patru compartimente pătrate.

Pentru unitățile agricole socialiste și cooperatiste mici și pentru cele individuale, gropile săpate în pămînt pot avea dimensiuni mai mici și anume: lățimea de 1,5 m, adîncimea de 1,5-2 m și lungimea de 4-6 m.

Ingrijirea silozurilor. Silozurile construite se spală, se curăță cu leșie, se sclivisesc din nou cu ciment, se astupă crăpăturile și în cele din urmă se stropesc cu lapte de var mai gros.

La gropile săpate în pămînt, înainte de a fi umplute, pereții se udă cu apă sărată și apoi se lipesc de jur împrejur cu lut galben muiat cu apă obișnuită sau sărată, sau se spoiesc cu lapte de var gros la care s-a adăugat sare în proporție de 2 la sută.

Gropile trebuie golite pînă primăvara în așa fel încît pămîntul acoperitor să nu se amestece cu resturile de nutreț murat stricat, ci să fie expus la soare și aer.

In timpul verii, gropile golite vor fi păstrate cît mai curate cu putință. Cu 1-2 săptămîni înainte de însilozare, gropile se pregătesc din nou, prin taluzarea, răzuirea, netezirea pereților și scoaterea pămîntului căzut.

DR. GH. MARINESCU
de la Institutul de Cercetări Zootehnice

Buletin Meteorologic pentru zilele de 19, 20 și 21 iunie

Institutul Meteorologic Central comunică timpul probabil pentru următoarele trei zile:

In țară: Vremea va fi caldă dar nestabilă și favorabilă averselor locale de ploaie însoțite de descărcări electrice. Vîntul va sufla slab și pe alocuri cu intensificări de scurtă durată. Temperatura va fi staționară. Minimele vor oscila între 10—20 de grade, iar maximele vor urca ziua între 21—34 de grade.

Umezeala solului va fi în scădere mai ales în sud-estul țării. Temperatura solului va crește, atingînd la 8 dimineața valori cuprinse în general între 20—26 grade în zona de cîmpie.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"